ΕΤΟΣ Η' — ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ) ΤΗ 20 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1918 — ΑΡΙΘ. 404

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

Ἐτησία ἐν Κύπρῳ Σελλ. 10
Ἑξάμηνος » 5
Ἐτησία ἐν τῷ ἐξωτερικῷ » 15
Ἑξάμηνος » » 7
Μεταπομπαὶ καὶ διανομαὶ τὴν γραμβὸν Γρ. 2.

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ ἐπιστολαὶ τῇ Διευθύνσει. | Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται. | ΓΡΑΦΕΙΑ: Κεντρικὴ Ὁδός.—Ἀγορὰ Κύκκου ἀριθ. 26. | Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 2.

Ὑπεύθυνος Ἐκδότης ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ

ΕΠΙ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑΝ

Τὸ ἔργον τῆς Συντακτικῆς Συνελεύσεως.—Ἡ τελευταία λέξις εἰς τὴν κοινὴν γνώμην.—Ψυχικὴ ἡρεμία καὶ ἐθνικὴ ὑπερηφάνεια.—Ὑπόμνησις τῶν Κυπριακῶν αἰτημάτων.—Σκαιὰ πολιτεία τοῦ Σὶρ Γκοὺλ Ἄδαμς.—Ἐπαγγελίαι ἀνεκτέλεστοι.—Ἀπάντησις ἀκαταμάχητος.—Ὑπουργικὴ ἐπιδοκιμασία.—Παραίτησις Ἑλλήνων βουλευτῶν.—Συλλαλητήρια πάνδημα.—Παγκύπριος Ἐπιτροπή.—Ψηφίσματα Παγκύπρια.—Ἐπαρχιακαὶ ἐπιτροπαί.—Κυπρ. Πρεσβεία ἐν Λονδίνῳ.—Συνέχεια πολιτείας ἀστόργου καὶ ἀνελευθέρου.—Ἐπανάληψις πολιτικοῦ ἀγῶνος.

Τὸ ἔργον τῆς Συντακτ. Συνελεύσεως.—Ἡ τελευταία λέξις εἰς τὴν κοινὴν γνώμην.

Τῷ κ. Σαββάτῳ ἡ εὐρυτέρα συντακτικὴ Συνέλευσις ἐπὶ τοῦ σχεδίου τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου ἐπέρανε τὸ πρῶτον στάδιον τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς καὶ ἔθηκε, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, θετικὴν βάσιν, ἐφ' ἧς θὰ στηριχθῇ ὁ ὁριστικὸς Καταστατικὸς Χάρτης.

Αἱ ἐργασίαι τῆς Συνελεύσεως διεξήχθησαν μετὰ θερμοῦ διαφέροντος καὶ αἱ συζητήσεις σοβαραὶ καὶ τελείως ἀνταποκρινόμεναι πρὸς τὸ σοβαρώτατον θέμα αὐτῶν. Γνῶμαι ἐκ διαμέτρου πολλάκις ἀντίθετοι συνηντήθησαν ἐν πολλοῖς καὶ ὑπερβολικαὶ πρὸς τὸ ἓν ἢ τὸ ἕτερον μέρος ἐμετριάσθησαν καὶ κατήντησαν εἰς συμπεράσματα λογικά, ὑποκείμενα πάντοτε εἰς περαιτέρω μελέτην καὶ κρίσιν.

Θὰ ἀναμείνωμεν τὴν δημοσίευσιν τοῦ μετερρυθμισμένου σχεδίου, ἥτις συμφέρει νὰ γένηται ὡς οἷόν τε ἐνωρίτερον, ἵνα μελετηθῇ παρὰ τοῦ Κοινοῦ καὶ διαφωτισθῇ πλήρως ἡ κοινὴ γνώμη, ἥτις θὰ εἴπῃ τὴν τελευταίαν λέξιν.

Ἀπὸ τῆς δημοσίας συζητήσεως θὰ καταδειχθῇ τίνες γνῶμαι καὶ σκέψεις ἐν τῇ Συντακτικῇ Συνελεύσει ἦσαν ἐγγύτεραι καὶ συμφωνότεραι πρὸς τὴν κοινὴν ἀντίληψιν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος καὶ τῆς συμφερωτέρας καὶ ὀρθοτέρας λύσεως αὐτῆς.

Ὅταν τεθῇ ἐνώπιον τοῦ Κοινοῦ τὸ ἐν λόγῳ Σχέδιον, ἂς μελετηθῶσι καὶ κριθῶσιν αἱ διατάξεις ἐν αὐτῷ καθ' ἑαυτὰς ὅλως καὶ ἀνεξαρτήτως τῶν προσωπικῶν σκέψεων καὶ γνωμῶν αἵτινες ἀνεπτύχθησαν κατὰ τὰς συζητήσεις.

Ἀπὸ τῆς ὑψηλῆς καὶ ἀπροσωπολήπτου περιωπῆς μελετώμενον καὶ κρινόμενον τὸ νέον Σχέδιον θὰ παράσχῃ ὁμαλὸν καὶ ὑψηλὸν στάδιον συζητήσεως περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων καὶ τῆς ἐν τῷ δυνατῷ μέτρῳ ἀρίστης διαρρυθμίσεως καὶ ἀνορθώσεως αὐτῶν.

Ψυχικὴ ἡρεμία καὶ ἐθνικὴ ὑπερηφάνεια.

Μετὰ τῆς συνειδήσεως ἡρέμου ἤδη ἐπὶ τῇ ἀγαθῇ προσδοκίᾳ ὁριστικῆς καὶ κοινωφελοῦς λύσεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος, ὀφείλομεν νὰ στρέψωμεν πάντες τὴν προσοχὴν καὶ τὸ διαφέρον ἡμῶν ἐπὶ τὰ πολιτικὰ ἡμῶν πράγματα. Ἐπαναπαναπαυόμενοι διὰ τὰ καθόλου ἐθνικὰ ἡμῶν ζητήματα ἐπὶ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἀξίαν πάσης ἐμπιστοσύνης τοῦ ἐλευθέρου καὶ τοῦ δούλου Ἑλληνισμοῦ, ἂς συγκεντρώσωμεν τὰς προσπαθείας καὶ τὰς δυνάμεις ἡμῶν ἐπὶ τὰ ἀμεσώτατα καὶ καιριώτατα θίγοντα ἡμᾶς πολιτικὰ καὶ οἰκονομικὰ ζητήματα.

Τὰ μεγάλα καὶ ἔνδοξα καὶ πανευτυχῆ γεγονότα τῶν δύο τούτων ἐτῶν 1912 καὶ 1913 δικαίως καὶ ἀναγκαίως ἀπερρόφησαν ὅλην τὴν ὕπαρξιν ἡμῶν, καὶ θὰ ἀποτελέσωσι τοῦ τε ἐθνικοῦ καὶ τοῦ προσωπικοῦ βίου ἡμῶν τὴν διηνεκῆ εὐτυχίαν καὶ τὴν χαρὰν μετὰ τῆς δικαίας ἐθνικῆς ὑπερηφανείας.

Ἀπὸ τούτων ἐμπνεόμενοι ἐφεξῆς ἂς τρέχωμεν τὸν δρόμον ἡμῶν μετ' εὐσταθείας καὶ πεποιθήσεως ἠρέμου πρὸς πάντας τοὺς ἐφεξῆς σταθμοὺς μέχρι τοῦ τέρματος ἐκείνου, ὅπερ ἔχει θέσει τὸ μέγα παρελθὸν καὶ πρὸς ὃ ὠθεῖ τὸ ἔνδοξον παρὸν καὶ ἕλκει ἡμᾶς τὸ λαμπρὸν μέλλον.

Ὑπόμνημα τῶν Κυπριακῶν αἰτημάτων.

Μὴ λησμονῶμεν ὅτι πρὸ δύο ἀκριβῶς ἐτῶν οἱ Ἕλληνες ἀντιπρόσωποι τῆς Νήσου ὑπέβαλον πρὸς τὸν ἄρτι τότε ἀναλαβόντα τὴν ἀνωτάτην ἀρχὴν ἐν Κύπρῳ Σὶρ Γκοὺλδ Ἄδαμς αἰτήματα δίκαια καὶ ἐπιτακτικὰ τάδε:

1) Τὸ Νομοθετικὸν Συμβούλιον νὰ ἀσκῇ τὸν οἰκονομικὸν ἔλεγχον τῶν δημοσίων προσόδων ὑπὸ τὸν ἀπαραίτητον ὅρον τῆς ἀρνησικυρίας τοῦ Βασιλέως.

2) Τὰ ἐπίσημα μέλη ἐν αὐτῷ νὰ μὴ μετέχωσι τῆς νομοθεσίας τῆς Νήσου.

3) Πᾶσαι αἱ διοικητικαὶ καὶ δικαστικαὶ θέσεις νὰ πληρῶνται ὑπὸ Κυπρίων.

4) Ἐπέκτασιν τῆς αἱρετῆς ἀντιπροσωπείας, παρέχουσαν ἴσην ἀναλογικὴν ἀντιπροσωπείαν εἰς Ἕλληνας καὶ εἰς Τούρκους.

5) Τὴν μεταφορὰν εἰς τὴν Νῆσον τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ τοποθετημένων ἐπὶ μηδαμινῷ τόκῳ Κυπριακῶν κεφαλαίων, ὡς δῆθεν περισσευμάτων, καὶ τὴν χρησιμοποίησιν αὐτῶν ὑπὲρ τῆς παιδείας, τῆς συγκοινωνίας καὶ ἄλλων πλουτοπαραγωγῶν πόρων τῆς χώρας.

6) Ὁλοσχερῆ τῶν γενικῶν προσόδων τῆς Νήσου χρῆσιν ὑπὲρ τῶν πολλῶν καὶ μεγάλων ἀναγκῶν τοῦ τόπου.

7) Βελτίωσιν τοῦ προσωπικοῦ καὶ αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κωμοδικείων.

8) Συγκρότησιν τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου ἐκ τριῶν τοὐλάχιστον μελῶν μετὰ τοῦ Ἀρχιδικαστοῦ καὶ ὀργάνωσιν τῶν Δικαστηρίων καὶ ἐπιβολὴν δικαστικῶν θεσμῶν ἐν ὑποχρεωτικῇ συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Νομοθετικοῦ.

9) Ψήφισιν πολιτικῆς οἰκονομίας καὶ μείζονα προσοχὴν εἰς τὴν ποινικὴν δικαιοσύνην.

10) Σύνταξιν ποινικοῦ Κώδικος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τελειοτάτων ποινικῶν συστημάτων, καὶ ποινικῆς δικονομίας, ἐπὶ τῇ βάσει ἐλευθεριωτέρου πνεύματος εἰσαγομένου καὶ τοῦ Ὁρκωτικοῦ Συστήματος.

Ὡς νομοθετικὰ δὲ μέτρα κατεπείγοντα προέβαλλον τότε οἱ κ. κ. ἀντιπρόσωποι διὰ τὴν ἐπικειμένην σύνοδον:

α') Τὸ ζήτημα τῆς Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Λαοῦ.

β') Τὸ ζήτημα τῆς γεωργίας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν Ἕλληνος ἐπιστήμονος γεοπόνου.

γ') Τὸ ζήτημα τῶν συνεργατικῶν ἑταιρειῶν.

δ') Ἐπέκτασιν τοῦ ἐκλογικοῦ δικαιώματος.

ε') Τὴν προστασίαν τῶν Κυπρίων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

στ') Ἀφομοίωσιν τῶν γαιῶν Ἀραζὶ—μιριὲ πρὸς τὰ μούλκια κ. ἄ.

Σκαιὰ πολιτεία τοῦ Σὶρ Γκοὺλδ Ἄδαμς.

Ὁ Ἁρμοστὴς Σὶρ Γκοὺλδ Ἄδαμς μετὰ παραδόξου σπουδῆς ἀπαντῶν εἰς ταῦτα διὰ τοῦ ὑπὸ ἡμερομ. 10 Ἰανουαρίου 1912 ἐγγράφου του εἰς ἀσυνήθως ἀπότομον καὶ τραχὺ ὕφος ἔγραφε:

«...Νομίζω ὅτι πρέπει νὰ ἀπαντήσω εἰς τὴν ἐπιστολὴν ἐκείνην ἀμέσως, ἰδίως καθ' ὅσον αἰσθάνομαι ὅτι βραδύτης τις περὶ τὴν ἀπάντησιν ἠδύνατο νὰ ἐκληφθῇ ὡς σημαίνουσα ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἤδη ἐμελέτα τὴν ἐν προσεχεῖ μέλλοντι πιθανότητα ἀκολουθήσεως πολιτείας διαφόρου ἐκείνης, ἣν ἡ Μ. Βρετανία παρεδέξατο ὅτε κατὰ τοὺς ὅρους τῆς Συνθήκης τοῦ 1878 ἀνελάμβανεν αὐτὴ τὴν διοίκησιν τῆς Νήσου.»

Ἀπέκρουε μετὰ τοῦ αὐτοῦ τραχέος καὶ ἀποτόμου πάντοτε ὕφους ὁ νέος Κυβερνήτης τὰ τέσσαρα πρῶτα αἰτήματα προβαλλόμενος τοὺς ὅρους δῆθεν τῆς Κυπριακῆς Συνθήκης, καὶ ἐξέφραζε τὴν ἔκπληξίν του ἐπὶ τῇ εἰσηγήσει ὅπως τὰ ἐν Ἀγγλίᾳ τοποθετημένα Κυπριακὰ κεφάλαια ὑπὸ τύπον περισσευμάτων ἀποσυρθῶσιν ἐκεῖθεν καὶ διατεθῶσιν εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου τούτου.

Ἐπαγγελίαι ἀνεκτέλεστοι.—Ἀπάντησις ἀκαταμάχητος.

Μόλις συγκατέβαινεν ἡ Α. Ἐξοχότης νὰ εἴπῃ ὅτι **«τὸ ζήτημα τῆς παιδείας, τῶν συνεργατικῶν ἑταιρειῶν, τῆς ἀναπτύξεως τῆς γεωργίας καὶ τῆς γεωργικῆς μορφώσεως ζτυγχάνουσιν ἤδη τῆς προσοχῆς τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐλπίζεται ὅτι σοβαρά τινα μέτρα ὑπὲρ τούτων θὰ ληφθῶσι κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος».**

Εἰς τὸ σκαιὸν τοῦτο ἔγγραφον οἱ Ἕλληνες ἀντιπρόσωποι ἀπήντησαν δι' ἐγγράφου αὐτῶν ὑπὸ ἡμερομ. 23)5 Φεβρουαρίου 1913 δι' οὗ ἡρμήνευσαν ἐν πρώτοις πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητα **«τὴν ἀλγεινὴν ἐντύπωσιν ἣν προὐξένησεν εἰς αὐτοὺς τὸ ἐντελῶς ἀσύνηθες ὕφος τῆς ἀπαντήσεως Αὐτῆς εἰς ἐπίσημα ἔγγραφα διαμειβόμενα μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ τῆς λαϊκῆς ἀντιπροσωπείας . . . . Τὸ ἄλγος δὲ ἐκεῖνο ἀνεκουφίζετο μόνον ὑπὸ τῆς ζωηρᾶς ἐξεγέρσεως τῆς δημοσίας γνώμης ὑπὲρ τῶν δικαίων τοῦ τόπου».**

Εἶτα διὰ κειμένων ἐπισήμων, ἅτινα φαίνεται διέλαθον τὸν νέον Κυβερνήτην κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς σκαιᾶς ἀπαντήσεως, ἀνήρεσαν πάντας τοὺς ἐσφαλμένους ἰσχυρισμοὺς καὶ κατέδειξαν ὅλον τὸ δίκαιον καὶ ὀρθὸν τῶν αἰτημάτων αὐτῶν.

Ὑπουργικὴ ἐπιδοκιμασία.

Ἡ ἀλληλογραφία αὕτη ἐτέθη ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ ὅστις δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν Ἁρμοστὴν τῆς Νήσου ὑπὸ ἡμερομηνίαν 14)27 Μαρτίου 1913 ἀπήντα ὡς ἑξῆς:

Ἔντιμε Κύριε,

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω ὑμῖν τὴν παραλαβὴν τοῦ Ἐγγράφου σας ὑπ' ἀριθ. 34 τῆς 22 π. Φεβρουαρίου περικλείοντος ἀντίγραφον ἐπιστολῆς ἀπευθυνθείσης ὑφ' ὑμῶν τῇ 10 Ἰανουαρ. πρὸς τὸν ἔντιμον Πασχ. Κωνσταντινίδην Μ. Ν. Σ. ὡς ἀπάντησιν εἰς τὸ Ὑπόμνημα τῆς 2 Δεκεμβρίου τῶν Ἑλληνικῶν μελῶν τοῦ Νομ. Συμβουλίου, ὁμοῦ μετ' ἀντιγράφου ἀπαντήσεως εἰς τὴν ἐπιστολήν Σας, ὑπογεγραμμένης ὑπὸ τῶν αὐτῶν μελῶν.

2) Ἔχω νὰ πληροφορήσω ὑμᾶς ὅτι τὸ περιεχόμενον τῆς ὑμετέρας Ἐπιστολῆς τῆς 10 Ἰανουαρίου ἀπολαύει τῆς πλήρους ἀποδοκιμασίας.

Ἔχω κ.λ.π.

Λουδοβίκος Χάρκουρτ.

Παραίτησις τῶν Ἑλλήνων Βουλευτῶν.—Προκήρυξις πολιτικοῦ ἀγῶνος.

Μετὰ τὴν ὑπουργικὴν ταύτην ἐπιδοκιμασίαν τῆς σκαιᾶς καὶ ἀδίκου πολιτείας τοῦ Ἁρμοστοῦ τῆς Νήσου, οἱ Ἕλληνες ἀντιπρόσωποι οὐδεμίαν πλέον εἶχον θέσιν ἐν τῷ Νομοθετικῷ καὶ τὸ σκιῶδες Νομοθετικὸν σῶμα ἀπέβαινεν ὅλως περιττὸν ὡς παρῳδία συνταγματικὴ, δι' ὃ καὶ κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίαν μετὰ τὴν κήρυξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς α' συνόδου τῆς στ' περιόδου τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου, ὑπέβαλον ἐν σώματι διαμαρτυρηθέντες τὰς παραιτήσεις αὐτῶν καὶ κατέλιπον τὴν αἴθουσαν τοῦ Νομοθετικοῦ, γενόμενοι ἐνθουσιωδέστατα δεκτοὶ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ σύμπαντος τῆς Κυπρ. πρωτευούσης.

Ἐξέδωκαν ἀμέσως προκήρυξιν πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν τῆς Νήσου ἀναγγέλλοντες τὴν συγκρότησιν Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ ἀρξαμένου πολιτικοῦ ἀγῶνος ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ἐκ τῶν Ἀρχιερέων τῆς Νήσου καὶ τοῦ Ἡγουμένου Κύκκου μετὰ τῶν παρῃτημένων βουλευτῶν.

Συλλαλητήρια πάνδημα.—Παγκύπριος Ἐπιτροπή.—Ἐπαρχιακαὶ Ἐπιτροπαί.—Ψηφίσματα Παγκύπρια.

Τῇ 15 Ἀπριλίου ἐγένοντο συλλαλητήρια εἴπερ ποτὲ παμπληθῆ καθ' ἅπασαν τὴν νῆσον καὶ ἐπεθύησαν μοιόμορφα ψηφίσματα, δι' ὧν ὁμόφωνος ἐπεδοκιμάζετο ἡ χαραχθεῖσα πολιτικὴ πορεία ἀπέναντι τῆς Κυβερνητικῆς πολιτείας **ἀστόργου καὶ ἀνελευθέρου,** ἐνεκρίνετο ἡ συσταθεῖσα ἐν τῇ πρωτευούσῃ Κεντρικὴ Ἐπιτροπεία καὶ διεκήρυττετο ὅτι οὐδεμία ἐνέργεια, οὐδεμία πίεσις, οὐδεμία ἐγκόσμιος δύναμις δύναται νὰ καταβάλῃ ἢ μεταβάλῃ τὰ ἐθνικὰ αὐτοῦ φρονήματα καὶ τὴν ἀναλλοίωτον αὐτοῦ θέλησιν, ὅπως προσαρτηθῇ εἰς τὸ ὁμόφυλον βασίλειον τῆς Ἑλλάδος».

Πρὸς βοήθειαν καὶ συνεργασίαν μετὰ τῆς Κεντρ. Ἐπιτροπῆς κατηρτίσθησαν Ἐπιτροπεῖαι τοπικαὶ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῶν οἰκείων Ἀρχιερέων καὶ τὴν ὀργάνωσιν τούτων ἀνήγγειλεν ἡ Κεντρ. Ἐπιτροπὴ πρὸς τὸν Ἁρμοστὴν συνέταξε δὲ μετὰ τοῦτο ὑπόμνημα πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἀποικιῶν, πολλοστὴν φορὰν διαλαβοῦσα τὰ δίκαια καὶ ἀπαραίτητα αἰτήματα τοῦ τόπου.

Κυπριακὴ πρεσβεία ἐν Λονδίνῳ.

Πρεσβεία ἰδίαις δαπάναις μεταβᾶσα εἰς Λονδῖνον κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1912 ὑπεστήριξε παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ καὶ τῷ Ἀγγλ. Τύπῳ τὰ Κυπριακὰ δίκαια, ἅτινα ἀνεγνωρίσθησαν μὲν σιωπηρῶς ἀλλὰ παραμένουσι μέχρι σήμερον ἀνεκτέλεστα παντελῶς.

Εἰς τὰς προκηρυχθείσας νέας ἐκλογὰς ἐξελέγησαν ἄνευ ψηφοφορίας καθ' ἅπασαν τὴν Νῆσον οἱ παραιτηθέντες βουλευταί, οἵτινες ἐπὶ ταῖς δοθείσαις ἐλπίσιν ἐν Λονδίνῳ καὶ διὰ τὰ ἐπελθόντα μεγάλα γεγονότα τοῦ Βαλκανικοῦ πολέμου προσῆλθον εἰς τὸ Νομοθετικὸν Συμβούλιον καὶ συνειργάσθησαν μετὰ τοῦ Ἁρμοστοῦ Σὶρ Γκοὺλδ Ἄδαμς προσδοκῶντες πάντοτε ὅτι θὰ ἐτύγχανον τῆς προσοχῆς τῶν κρατούντων τὰ αἰτήματα τῆς Νήσου.

Κατῆλθεν ἔκτοτε εἰς Κύπρον πραγματογνώμων πρὸς μελέτην τοῦ σιδηροδρομικοῦ ζητήματος καὶ ὑπέβαλεν ἔκθεσιν τῶν μελετῶν του, ἀλλ' ἡ κατάστασις παραμένει ἡ αὐτή, καὶ ἐνεχρίθη καὶ ἤρξατο ἡ ἐπέκτασις τῆς σιδηροδρ. γραμμῆς ἀπὸ Μόρφου εἰς Εὐρύχουν. Κατῆλθον δύο ἀνθ' ἑνὸς πραγματογνώμονες διὰ τὰ τῆς Παιδείας, καὶ ἀναμένομεν ἀκόμη τὴν δημοσίευσιν τῶν ἐκθέσεων αὐτῶν.

Συνέχεια πολιτείας ἀστόργου καὶ ἀνελευθέρου.—Ἐπανάληψις πολιτικοῦ ἀγῶνος.

Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ὁ Σὶρ Γκοὺλδ Ἄδαμς, ἐξακολουθεῖ πολιτευόμενος ἀστόργως πάντοτε πρὸς τὸν τόπον, τὰ μὲν περισσεύματα διαθέτων ἀσκόπως εἰς κατασκευὴν προκυμαιῶν καὶ τὴν παιδείαν καταλιπὼν ἀβοήθητον κατεχόμενος δὲ πάντοτε ὑπὸ σημαιοφοβίας καὶ περὶ μικρὰ καὶ λόγου ἀνάξια τιρβάζων καὶ εὐκαίρως ἀκαίρως ἐπιδεικνύμενος φιλοτουρκισμὸν ἀνάξιον ὅλως πεπολιτισμένου καὶ δὴ χριστιανοῦ κυβερνήτου.

Τίθεται ὅθεν ἀναγκαίως τὸ ζήτημα πρὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ: θὰ ἀνεχθῶμεν τὴν ἐνεστῶσαν θλιβερὰν ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν κατάστασιν ἢ θὰ ἐπαναλάβωμεν τὸν ὑπὸ ἐθνικῆς ἀνάγκης διακοπέντα πολιτικὸν ἀγῶνα;

Τὸ Νομοθετικὸν Συμβούλιον δὲν ἀποβαίνει—ὑπὸ τὴν ἐνεστῶσαν Ἁρμοστείαν μάλιστα—οὐχὶ περιττὸν μόνον ἀλλὰ καὶ χλεύη καὶ εἰρωνεία ἀφόρητος πρὸς λαὸν δικαίως ἀξιοῦντα νὰ κυβερνᾶται ἀνθρωπίνως καὶ νὰ καθιστᾷ σεβαστὰ τὰ ἀνθρώπινα δίκαια εἰς τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ;

Τὰ μέχρι τοῦδε δημοσιευθέντα Νομοσχέδια διὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον εἶνε ἀερώδη καὶ δὴ τὸ **«Κατὰ τῶν κινδύνων ἀπὸ τῆς ἀεροπλοΐας»** παρέχει ἐξ-

αίσιον πρὸς κωμῳδίαν θέμα διὰ τὴν ἀγγλικὴν ἀποικιακὴν διοίκησιν, δι' ἣν ὅμως ὁ Κυπριακὸς λαὸς πληρώνει ἀδρότατα διὰ τοῦ ἱδρῶτος καὶ τοῦ αἵματος αὐτοῦ.

Ὀλίγος ὑπολείπεται χρόνος μέχρι τῆς συγκλήσεως τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου, ἐπιτρέπων πάντοτε εἰς τοὺς κ. κ. Νομοθέτας νὰ μελετήσωσι καὶ ἀποφασίσωσι περὶ τῆς προσεχοῦς πολιτείας αὐτῶν ἀπέναντι τῆς Κυβερνήσεως.

Σήμερον ἡ Νῆσος εὑρίσκεται ἐν ᾗ θέσει διετέλει καὶ κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἀθρόας παραιτήσεως τῶν ἀντιπροσώπων καὶ οὐδὲν δὲ ἀπολύτως ἐπῆλθε νέον γεγονὸς δυνάμενον νὰ δικαιολογήσῃ τὰς ὁμαλὰς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν σχέσεις, πάντα δὲ τοὐναντίον ὑπαγορεύουσι τὴν ἐπανάληψιν τοῦ πολιτικοῦ ἀγῶνος μετὰ μείζονος ἐντάσεως καὶ δράσεως.

Ο ΕΛΛΗΝΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ

ΥΠΟ

Κ. Ν. ΡΑΔΟΥ

Η ΓΕΝΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Τῇ στιγμῇ ταύτῃ οἱ Βούλγαροι ἀφηνίασαν, εἰσέρχονται εἰς τὴν Μακεδονίαν ὡς κατακτηταὶ εἰς τοὺς ἀρνουμένους τὴν δεκάτην πρὸς τὴν «Ἐσωτερικὴν ὀργάνωσιν», θέτουσι τὴν μάχαιραν ἐπὶ τοῦ λαιμοῦ αἱ ἑλληνικαὶ ἐκκλησίαι διαρπάζονται, οἱ Ἕλληνες ἱερεῖς ἀπελαύνονται, ἂν μὴ φονεύωνται. Ὁ σχολικὸς ἀγὼν ἀποβαίνει φλογερὸς· ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ὅμως τούτου ἡ νίκη ἀγήκει εἰς τοὺς Ἕλληνας· αὐτοὶ οἱ βουλγαρόφωνοι καὶ ἡ μακεδονικὴ νεότης συρρέουσιν εἰς τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα.

Οἱ πανσλαυϊσταὶ δὲν ἐνεργοῦσι μόνον διὰ τῶν Βουλγάρων· ὅπως κλονήσωσι τὸν Ἑλληνισμὸν πάντα τὰ μέσα εἶνε εὐπρόσδεκτα παρ' αὐτῶν· ἡ δήμευσις τῶν κτημάτων τοῦ Ἁγ. Τάφου καὶ οὗ Ἁγ. Ὄρους ἦτο τετελεσμένον γεγονὸς· μετὰ τὴν ἕνωσιν τῆς Μολδαυΐας καὶ τῆς Βλαχίας, ὁ πρίγκηψ Κούζας κατέλαβε πᾶσιν τὴν ἰδιοκτησίαν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας ἐν Ρωμουνίᾳ, κατ' εἰσηγήσεις πανσλαυϊστικάς. Ἡ περιουσία αὕτη ἀποδίδει σήμερον αὐτῇ καθ' ἑαυτὴν ἐτησίως περὶ τὰ 80 ἑκατομμ. φρ. εἰς τὸ ρωμουνικὸν θησαυροφυλάκιον.

Τότε ἐσχηματίσθη ἐν Ρωσσίᾳ ἡ μεγάλη ἑταιρεία, ἡ καλουμένη «Γεωγραφικὴ» τῆς Παλαιστίνης, ἥτις ἐκόπτει τὴν ἀνατροπὴν τῶν πατριαρχῶν Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων αἱ σκευωρίαι τῶν πανσλαυϊστῶν εἶχον ἤδη ἀντικατάστησιν τοῦ Πατριάρχην Ἀντιοχείας διά τινος ἰθαγενοῦς ἀραβοφώνου πατριάρχου. Τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἀντέστη, καὶ ἐνίκησε, χάρις εἰς τὴν ἐνεργητικότητα τοῦ νεαροῦ διακόνου τότε Ἀλεξάνδρου Φωτίου, πατριάρχου νῦν Ἀλεξανδρείας.

Ταυτοχρόνως οἱ ἐχθροὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐνεργοῦσι κατ' ἄλλον τρόπον, ἐξ ἴσου τρομερόν, ἐθνολόγοι, γεωγράφοι, λόγιοι μισθοφόροι τῆς βουλγαρικῆς ὑποθέσεως, ἐργάζονται ὀλίγον πανταχοῦ τῆς Εὐρώπης, ἵνα πείσωσιν ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς οὐδὲν παριστάνει τὸ πραγματικόν, καὶ ὅτι τυγχάνει ἀνάξιος ὑπολογισμοῦ. Τίς ἀγνοεῖ τὴν ἐκστρατείαν τοῦ Φαλμεραΐερ; χρονολογεῖται αὕτη ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος· ὁ σοφὸς οὗτος γερμανὸς βασιζόμενος ἐπὶ τῶν φανταστικῶν δεδομένων, ἠθέλησε νὰ ἀποδείξῃ ὅτι δὲν ὑπάρχει καὶ ἴχνος Ἑλλήνων, ἀντικατασταθέντων ὑπὸ κράματος ἀλβανοσλαβικοῦ. Ὁ ἱστορικὸς Γέλτζερ, εἰς μεγαλεπήβολος σελίδας, κατέγεινε νὰ ἀποδείξῃ ὅτι τὸ Βυζαντιακὸν Κράτος ἔμελλε νὰ ἀναγεννηθῇ διὰ τῆς Ρωσσίας.

Παρὰ τοῖς συγγραφεῖσι τούτοις ἡ Ἑλλὰς ἐλησμονήθη, ἡ Ὀρθοδοξία ἀντιπροσωπεύεται παρὰ τῶν σλαύων μόνον. Αἱ στατιστικαί, ἐθνολογικαὶ ἔρευναι, γεωγραφικὰ λεξικὰ ἄτινα ὁμιλοῦσι περὶ ἑκατομμυρίων Βουλγάρων καὶ ἑκατοντάδων Ἑλλήνων ὑπάρχουσι κατὰ λεγεῶνας.

Ἡ Τουρκία ἐνόμισεν ὅτι ἔπραττε καλῶς ἐνθαρρύνουσα τὰς ἀνθελληνικὰς ταύτας ἐπιθέσεις, αἵτινες ἔμελλον ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῆς νὰ ἐδραιώσωσι τὴν ἐξουσίαν αὐτῆς ἐπὶ τῶν ἀμφισβητουμένων χωρῶν.

Πάντοθεν προσβαλλόμενος ὁ Ἑλληνισμὸς ἠτό ἐν ἀγωνίᾳ· κατεδιώκετο ἀκόμη καὶ ἐν Ρωμουνίᾳ, ὅπου τὸ νέον σύνταγμα παρέχει εἰς τὴν Ρωμουνικὴν κυβέρνησιν τὰ μέσα νὰ ἁρπάζῃ τὴν μερίδα τῶν κληροδοτημάτων καὶ τῶν δωρεῶν παρὰ τῶν πλουτησάντων Ἑλλήνων ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ πρὸς τὴν μητέρα πατρίδα.

Ἡ Κρητικὴ ἐπανάστασις περιέπλεξε τὰ πράγματα. Δεκάτην τετάρτην ἢ δεκάτην πέμπτην φορὰν ἤδη οἱ Κρῆτες ἐξηγείροντο ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς ὀθωμανικῆς κυριαρχίας.

Ἡ Ρωσσία, ἥτις δὲν θὰ ἔβλεπεν εὐμενῶς τὰς προόδους τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῆς Χερσονήσου, ἦτο τοὐναντίον εὔνους πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν κατοχὴν ἐπὶ τῆς Κρήτης. Ἐνθαρρυνόμενον ἐκ Πετρουπόλεως τὸ ὑπουργεῖον ἐν Ἀθήναις ἀπέστειλε τὸν Συνταγματάρχην Βάσον ὅστις τὴν κατέλαβεν ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως. Αἱ μεγάλαι δυνάμεις ἐπενέβησαν ἐκ νέου, ὁ στόλος αὐτῶν κατέλαβε τὰ κυριώδη σημεῖα τῆς Κρήτης καὶ προεκήρυξεν ὅτι τοῦ λοιποῦ τὸ κρητικὸν ζήτημα ἐξήρητο ἀπὸ τῆς διεθνοῦς διπλωματίας. Ἀπεσοβεῖτο οὕνεκα πᾶς κίνδυνος κατὰ τῆς ἀκεραιότητος τοῦ Ὀθωμ. κράτους καὶ ἀφῄρει ἀπὸ τὴν Πύλην πᾶσαν αἰτίαν πολέμου.

Ἡ Τουρκία ὅμως δὲν ἠννόει τοῦτο οὕτως. Πρόφασιν λαμβάνουσα τὴν εἰσβολὴν ἀράκτων τινῶν συμμορίων, ἀποκηρυχθεισῶν ἄλλως τε ἐν Ἀθήναις καὶ καταδιωχθεισῶν ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων, διέταξε τὸν Ἐτὲμ Πασσᾶν νὰ προσβάλῃ τὸν στρατὸν τῆς Θεσσαλίας. Οὗτος, ὅστις μόλις εἶχε σχηματισθῇ, συνέκειτο μόνον ἐκ δύο μεραρχιῶν, ἄνευ ἱππικοῦ καὶ εἶχεν ὑλικὸν παλαιωμένον, οὐδὲν ὑπῆρχε προπαρασκευασμένον. Ὁ στρατηγὸς Μακρῆς, γενναῖος στρατιωτικός, ὀλίγον ὅμως μεμυημένος τὴν τέχνην τῆς διοικήσεως, εἶχε διασείρῃ τὴν μικρὰν ταύτην, στρατιὰν εἰς μέτωπον πολλῶν χιλιομέτρων· ὁ διάδοχος Κωνσταντῖνος διορισθεὶς ἀρχιστράτηγος κατὰ τὴν παραμονὴν αὐτῆς τῶν ἐχθροπραξιῶν ἐνήργει τὴν συγκέντρωσιν τοῦ στρατοῦ τούτου, ὅτε προσεβλήθη. Μετὰ τριήμερον μάχην ἡρωϊκήν, ἀνεξήγητος πανικὸς ἐπισκήψας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τοῦ Τυρνόβου ἐπήνεγκε γενικὴν ὑποχώρησιν, ἧς αἱ συνέπειαι δὲν ἐγένετο δυνατὸν νὰ ἐπανορθωθῶσι οὔτε ὑπὸ τῆς ὡραίας ἀντιστάσεως ἐν Δομοκῷ οὔτε ὑπὸ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ στρατηγοῦ Σμολένσκη ἐν Βελεστίνῳ.

Ἡ Ἑλληνικὴ ἥτια ἐνεθάρρυνε βεβαίως τὴν «Ἐσωτερικὴν ὀργάνωσιν» τῆς Μακεδονίας· τὴν φορὰν ταύτην οἱ κομιτατζῆδες ὡμολόγησαν τὴν πρόθεσιν αὐτῶν ὅτως ἐξοντώσωσι πᾶν ἑλληνικὸν αἱ πατριαρχικαὶ ἐκκλησίαι μετετράπησαν εἰς ἐξαρχικοὺς ναούς, οἱ Ἕλληνες ἱερεῖς, οἱ πρόκριτοι οἱ διδάσκαλοι, οἱ ἰατροὶ ἐσφάγησαν. Καταβεβλημένοι ὑπὸ τῶν ἀτυχημάτων τοῦ 1897 οἱ Ἕλληνες δὲν ἀνέδρασαν ἐν ἀρχῇ· ἄρματωλοί τινες ἐθελονταί, ὁ Ντούρος καὶ ἄλλοι ἔδειξαν ἐντούτοις ὅτι κατὰ τῆς ἐπιθέσεως πρέπει ἄμυνα· ἐσχημάτισαν συμμορίας προωρισμένας νὰ ἀνθίστανται κατὰ τῆς λεηλασίας καὶ τῶν ἐκβιασμῶν.

Αἱ ἐπιτυχίαι των ὑποχρέωσαν τὴν Ἑλλάδα ὅπως πολλαπλασιάσῃ τὰ ἐθελοντικὰ ταῦτα σώματα, ἅτινα ἐνισχυθέντα ὑπὸ τῶν ἰθαγενῶν πολεμικῶν στοιχείων ἀντέταξαν ἀντίστασιν ἀποτελεσματικὴν κατὰ τῶν βουλγάρων κομιτατζήδων· ὅτι δὲν εἶχε κατορθώσει ἡ διεθνὴς χωροφυλακή, κατώρθωσαν οἱ ἄρματωλοὶ διὰ τῆς δραστηριότητος αὐτῶν.

Ἡ στρατιωτικὴ ἀναδιοργάνωσις ἀπασχολεῖ ταυτοχρόνως τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἥτις διέθηνε πρὸς τοῦτο πάσας τὰς δυνάμεις αὐτῆς, ἐνῷ ἔξωθεν οἱ ἐχθροὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐπολλαπλασίασαν τὰς ἐπιθέσεις αὐτῶν ἐνθαρρυνόμενοι ἐκ τῆς ἀδυναμίας τῆς Ἑλλάδος. Ἦτο τρόπον τινὰ ἐπίθεσις γενική· εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ εἰς Ἀντιόχειαν ἡ Παλαιστίνειος Ἑταιρεία, ἐμπνευομένη ὑπὸ τοῦ Μ. Δουκὸς Σεργίου· ἐν Μακεδονίᾳ οἱ βούλγαροι κομιτατζῆδες, ἐν Ἠπείρῳ οἱ Ἰταλοί, οἵτινες κατακλύζουσι τὴν ἐπαρχίαν διὰ τῶν ἐμπορικῶν καὶ πολιτικῶν πρακτόρων αὐτῶν· ἐν Χαλκιδικῇ οἱ Ρώσσοι θέλουν νὰ θέσωσι χεῖρα ἐπὶ τοῦ Ἁγ. Ὄρους, ἤδη δὲ ἔχουσι παρεισδύσει, κατέλαβον τὴν Μονὴν Ζωγράφου καὶ, μὴ δυνάμενοι νὰ εἰσχωρήσωσιν εἰς τὰς ἄλλας Μονάς, εὗρον μέσον ὅπως ἐγκαταστήσωσι εἰς τὴν τοῦ Ζωγράφου χιλίους σχεδὸν μοναχοὺς μὲ παραστήματα παραδόξως στρατιωτικά· μετεσχημάτισαν τὴν μόνην σκήτην τοῦ Ἁγ. Ἀνδρέου εἰς μοναστήριον πολλῶν ἑκατοντάδων καλογήρων, τὴν σκήτην ταύτην ἥτις, κατὰ τὸν νόμον τοῦ Ἁγ. Ὄρους, κατείχετο ἄλλοτε ὑφ' ἑνὸς μόνου Ἕλληνος ἀναχωρητοῦ.

Ἡ κατάστασις αὕτη τῶν πραγμάτων ἐγένετο χείρων ἔτι, καὶ πάντοτε ἐπὶ βλάβῃ τοῦ Ἑλληνισμοῦ διὰ τῆς μυστικῆς συνεννοήσεως μεταξὺ Αὐστρίας καὶ Βουλγαρίας, ἥτις κατέληξεν εἰς τὴν προσάρτησιν τῆς Ἐρζεγοβίνης καὶ Βοσνίας καὶ τὴν ἀνακήρυξιν εἰς βασίλειον τῆς βουλγαρικῆς ἡγεμονίας.

Τοῦτο ἐγένετο σύνθημα γενικῆς ἐξεγέρσεως ἐν Ἑλλάδι καὶ εἰς πάσας τὰς ἑλληνικὰς χώρας· ἡ Κρήτη ἐπανέστη προκηρύξασα τὴν ἕνωσιν αὐτῆς μετὰ τῆς Μητροπόλεως, ἀλλ' αὕτη ἦτο μεμονωμένη, καὶ ἡ Τουρκία εἶχεν ἔτι τὸ γόητρον ὅπερ εἶχε προσδώσει εἰς τὸν Τουρκικὸν στρατὸν ἡ φήμη τοῦ Φὸν Δὲρ Γκόλδς. Ἡ Ἑλλὰς ὅθεν δὲν ἠδυνήθη νὰ ἔλθῃ εἰς βοήθειαν τῆς Κρήτης· προέκυψεν ἐκ τούτου τόση δυσθυμία ὥστε ὁ στρατὸς παρεσύρθη εἰς τὴν δραμαρτυρίαν τοῦ Γουδῆ.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει οἱ Νεότουρκοι κατέλαβον τὴν ἐξουσίαν, τὸ σύνταγμα τοῦ Μιδὰτ πασᾶ τίθεται ἐν ἰσχύϊ καὶ ἐνεργοῦσιν ἐκλογάς. Αὐταὶ ἐγένοντο τὸ σύνθημα ἄκρας ἐθνικοφροσύνης. Αἱ βαλκανικαὶ ἐθνότητες, γοητευθεῖσαι πρὸς στιγμὴν ὑπὸ τῆς τουρκικῆς ἐπαναστάσεως, ἥτις ὑπισχνεῖτο εἰς αὐτὰς βίον κρείττονα, μετὰ νέων ἐλευθεριῶν, σκληρῶς ἀπεγοητεύθησαν. Ὁ διωγμὸς ἐπανελήφθη οὐδεμιᾶς ἐθνότητος φειδόμενος· τὰ ἀρχαῖα προνόμια τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ σχολείου, τῆς γλώσσης κατεπατήθησαν μετὰ τοσαύτης ἀσυνειδησίας ὥστε προέκυψαν ἀπροσδόκητα φαινόμενα, ἡ δημιουργία συνεννοήσεως μεταξὺ τῶν διαφόρων χριστιανικῶν φυλῶν, αἵτινες διετέλουν μέχρι τότε ἐν πολέμῳ πρὸς ἀλλήλας.

Μία ἐκκλησις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἰωακεὶμ Γ' ἤγαγε τοὺς ὀλίγους ἀντιπροσώπους τῶν χριστιανικῶν ἐθνοτήτων ἐν τῇ τουρκικῇ βουλῇ εἰς ἀνταλλαγὰς σκέψεων, ὅθεν πρωθῆλθε γενικὴ συνεργασία πρὸς ἄμυναν ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τῶν χριστιανῶν τῆς αὐτοκρατορίας· πρᾶγμα μᾶλλον ἀνήκουστον: **τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Σόφιας ἔπεμψε πρεσβείαν ἵνα ὑπισχνεθῇ τὰς Ἀθήνας.**

Ὁ ἀντιγωνισμὸς ἐν Μακεδονίᾳ κατηυνάσθη· ὁ κοινὸς ἀγὼν συνεκροτήθη εἰς τὰς συνεδρίας τοῦ Κοινοβουλίου ἐν Κωνσταντινουπόλει. Εἰς ποῖον πρακτικὸν ἀποτέλεσμα ἔμελλε νὰ καταντήσῃ ἡ συνεννόησις αὕτη καὶ ἡ ἀδελφοποίησις; Οὐδεὶς ἐγνώριζεν ἀκριβῶς ὅτι ἡ φιλοδοξία τοῦ Ἰταλικοῦ Ἐμπορικοῦ ἀνέλαβε τὴν ἀπάντησιν προσδιδοῦσα νέαν τροπὴν εἰς τὰ συμβαθικά.

Ἡ ἀποικιακὴ πολιτικὴ τῆς Ἰταλίας οἰκτρῶς ἀπέτυχεν ἐν Ἀδουΐᾳ, καὶ ὠνειροπόλει αὕτη ἐκδίκησιν. Τὸ νὰ ἀποσπασθῇ καὶ αὐτὴ τεμάχιον τουρκικῆς σαρκὸς ἀπέβαινε πειρασμὸς ἐρεθιστικός, ἡ κατάκτησις τῆς Τριπολίτιδος ἀπεφασίσθη καὶ ἐπέσπευσε τὸ συμβεβηκὸς ὅπως ἐπιλύθῃ ἡ βαλκανικὴ ἀνόφελξις. Εἶτον ὅτι ἡ Ἰταλικὴ διπλωματία εἶχε πυρασκευάσει τὴν συνεννόησιν τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν, ἀποφασισμένη νὰ ἐγκαταλίπῃ ταῦτα μετὰ τὴν συνθήκην τοῦ Οὐσσοῦ. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἐν ἔαρι τοῦ 1912 εἶχεν ὑπογραφῇ συνθήκη συμμαχίας μεταξὺ Βουλγαρίας καὶ Σερβίας κατὰ Μαΐον τοῦ αὐτοῦ ἔτους στρατιωτικὴ συνεννόησις συνωμολογεῖτο μεταξὺ Βουλγαρίας καὶ Ἑλλάδος.

Ἡ βουλγαροσερβικὴ συμφωνία προοδεύει ἐν περιπτώσει ἐπιτυχίας, ἐντιμον διανομὴν ἐδαφικὴν· εἰς τὴν Σερβίαν θὰ περιήρχοντο ἡ παλαιὰ Σερβία καὶ ἡ Ἀλβανία μέχρι Δυρραχίου καὶ Ἐλβασάν· εἰς τὴν Βουλγαρίαν ἡ Μακεδονία ἀπὸ τῆς Ἀχρίδος καὶ τοῦ Μοναστηρίου μέχρι Θεσσαλονίκης καὶ Καβάλλας. Ἡ Ἑλλὰς, αὐτὴ δὲν προϋνόησεν εἰμὴ μόνον περὶ τῆς κοινῆς ἀμύνης κατὰ τῆς Τουρκίας. Ὡσαύτως, τοῦ πολέμου κηρυχθέντος, Ἕλληνες καὶ Βούλγαροι ἔσπευσαν κατὰ τῆς Θεσσαλονίκης.

Ἐνῷ ὁ Διάδοχος ἡγωνίζετο κατὰ τοῦ Ταχσὶν Πασσᾶ, οἱ Βούλγαροι ἐπὶ κεφαλῆς ἔχοντες τοὺς πρίγκηπας Βόριν καὶ Κύριλλον κατέρχονται ἐν σπουδῇ πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην· φθάνουσιν ὅμως πολὺ ἀργά· ἡ Ἑλληνικὴ Μεραρχία ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Καλλάρην προέλαβεν αὐτοὺς καὶ καταλαμβάνει τὴν πόλιν, ὥστε τὰ βουλγαρικὰ στρατεύματα ὑπεχρεώθησαν νὰ ζητήσωσι παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐπιτελείου ἄδειαν κατοικήματος· τοῖς ἐδόθη, καὶ ἐπωφελοῦνται ὅπως εἰσαγάγωσιν εἰς Θεσσαλονίκην ἐν σῶμα στρατιωτικόν. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ κ. Στάντσωφ, πρέσβυς τῆς Βουλγαρίας ἐν Παρισίοις προσκεκολλημένος παρὰ τῷ διαδόχῳ τῆς Βουλγαρίας σπεύδει νὰ ἀπέλθῃ ἐπὶ τοῦ γαλλικοῦ καταδρομικοῦ *Bruix*, ναυλοχοῦντος ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ δι' ἀσυρμάτου ἀναγγέλλει εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν ἄλλην Εὐρώπην τὴν κατάληψιν τῆς μεγάλης μακεδονικῆς πόλεως ὑπὸ τῶν βουλγαρικῶν στρατευμάτων. Βραδύτερον ὁ στρατηγὸς Θεοδωρόφ, εἰς ἠχηρὰς συνεντεύξεις, τιτλοφορεῖται «κατακτητὴς Θεσσαλονίκης» καὶ παρέστησε τοὺς Ἕλληνας ὡς εἰσβεβηκότας ἐκεῖ κατόπιν.

Πρὸς τοὺς βουλγάρους στρατιώτας, ἀκινητοῦντας πρὸ τῆς Τσατάλτζας μάτην ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις προσέφερε τὴν βοήθειαν πρὸς ἄλωσιν τῆς τελευταίας τουρκικῆς γραμμῆς· μάτην προέτεινε τὴν σύμπραξιν τοῦ στόλου πρὸ τῆς Καλλιπόλεως· πᾶσαι αἱ προσφοραὶ αὗται ἀποκρούονται. Ἡ Βουλγαρία ὑπογράφει μετὰ τῆς Τουρκίας ἀνακωχὴν ἧς μετέχουσιν ἡ Σερβία καὶ τὸ Μαυροβούνιον καὶ ἡ Ἑλλὰς ἐξακολουθεῖ μόνη τὸν πόλεμον.

Ἐπακολουθοῦσιν αἱ ἀτέρμονες συνδιασκέψεις ἐν Λονδίνῳ, ἡ πτῶσις τῶν Ἰωαννίνων καὶ τῆς Ἀδριανουπόλεως, ἡ ὑπογραφὴ τῆς εἰρήνης. Μεγάλη πλάνη. Ἡ Βουλγαρία δὲν εἶχε περαίνει τὰ διαβήματά της (*expedients* νέαι μηχανορραφίαι ἔμελλον νὰ ἐγερθῶσι διὰ τὴν διανομὴν τῶν κατακτηθεισῶν χωρῶν ἐξ ὧν οἱ Βούλγαροι ἠξίουν τὴν μερίδα τοῦ λέοντος. Σέρβοι καὶ Ἕλληνες ὅμως δὲν ἠννόουν τοῦτο. Ἐρρωμένως διεξαχθεὶς ὁ δεύτερος βαλκανικὸς πόλεμος ἔβαλε τὰ πράγματα εἰς τὴν θέσιν των, καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Βουκουρεστίου ἐπεκύρωσε τελειωτικῶς ὅ,τι ἡ δύναμις τῶν ὅπλων εἶχεν ἀποφασίσει.

Ἀπὸ τοῦ γιγαντείου ἀγῶνος, ὃν ἐδέησε νὰ ὑποστηρίξῃ πρὸς πολλαπλοῦς ἀντιπάλους, ὁ Ἑλληνισμὸς ἀπηλλάγη θριαμβεύσας. Ὁ ἀγὼν οὗτος δὲν χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς χθές, δύναται τις εἰπεῖν, ὅτι ἀπὸ τῆς τετάρτης σταυροφορίας τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος εἶνε σταθερῶς ὑποχρεωμένον νὰ ἐγείρῃ κεφαλὴν πρὸς ὅλον τὸν κόσμον καὶ πρὸς πάντα τὰ μέρη συγχρόνως, διότι αἱ ἐπιθέσεις δὲν προέρχονται μόνον ἀπὸ τῆς Ἀνατολῆς. Ἐντούτοις κατὰ πάντων τῶν ἐχθρῶν τούτων ἠδυνήθη νὰ ἀντιστῇ διὰ τῆς ἐκκλησίας του, ἔπειτα διὰ τοῦ σχολείου καὶ κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας διὰ τοῦ ξίφους τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου.

Τὸ πανσλαυιστικὸν ὄνειρον κατέρρευσε μετὰ πατάγου. Δὲν θὰ ὁμιλῶσι πλέον περὶ Μεγάλης Βουλγαρίας, δὲν θὰ ἴδωσι χῶσσον πατριάρχην ἐνθρονιζόμενον ὡς ἀρχηγὸν τῆς Ὀρθοδοξίας ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ ὁ Ἄθως θὰ παραμείνῃ οὐσιωδῶς Ἑλληνικός.

Ἐξ ἄλλου ἡ Αὐστρία δὲν θὰ ὑπάγῃ πλέον εἰς Θεσσαλονίκην καὶ αἱ αὐστριακαὶ καὶ Ἰταλικαὶ σκευωρίαι ἐν Ἀλβανίᾳ ἀπεβάλλουσι πάντα χαρακτῆρα σοβαρόν· δύο κεφαλαὶ χωροῦσι μίαν περικεφαλαίαν; Ἄλλως τε οἱ προστατευόμενοι καὶ αὐτοὶ θὰ εἶνε πως ἀνυπότακτοι πρὸς τοὺς αὐτοσχεδίους προστάτας αὐτῶν.

Ἐν τῷ Ἀνατολικῷ ζητήματι, ἡ Ἑλλὰς ἀπέδειξε ὅτι εἶνε σημαντικὸς παράγων, χθὲς ἡ ἰδέα αὕτη θὰ προυξένει μειδίαμα εἰς πάντα διπλωμάτην συνειδότα τὴν διορατικότητα του· σήμερον εἶνε τετελεσμένον γεγονός.

Ἀπὸ τοῦδε ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ νοήμων καὶ καρτερικὴ ἔχει πρὸ αὐτῆς μέλλον λαμπρόν. Ἀποτελεῖ λαὸν μετ' ἐμπορικῶν προτερημάτων ναυτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἐκπληκτικῶν. Αἱ νέαι γενεαὶ τόσον θερμουργοί, τόσον φιλοπάτριδες θὰ ἐπιτελέσωσιν ἐκ νέου μεγάλα ἔργα ἄξια τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος.

Πρὸς τὴν Εὐρώπην κυρίως ἡ Ἑλλὰς ἀπευθύνεται σήμερον· ὁ Ἑλληνισμὸς εἶνε ἡ προφυλακὴ τοῦ πολιτισμοῦ ἐν Ἀνατολῇ καὶ εἶνε ὁ ἀληθὴς φρουρὸς τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλληνικῆς Χερσονήσου καὶ τοῦ Αἰγαίου. Ἡ Εὐρώπη ἂς σκεφθῇ τοῦτο!

Η ΝΕΑ ΣΕΡΒΙΑ

ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΙ

Ὁ εἰδικὸς ἀνταποκριτὴς τοῦ Λονδινείου «Χρόνου» ἐν Σερβίᾳ ἐπέστειλε τὰ ἑξῆς:

«Ἡ κραυγὴ πάντων τῶν Σέρβων εἶνε ὑπὲρ εἰρήνης καὶ ἡσυχίας. Ὡς ἀποτέλεσμα τῆς συνεχοῦς νίκης ἡ Σερβία ἔχει ὅτι ἐδιπλασιάσθη τὸ ἔδαφος αὐτῆς.

Οἱ Σέρβοι αἰσθάνονται πλήρη ἐμπιστοσύνην ὅτι, ἂν ἡ Μακεδονία ἀφεθῇ εἰς αὐτοὺς ὡς ἀδιαφιλονίκητος κτῆσις, θὰ ἀποβῇ εὐχαρίστως Σερβικὴ ἐντὸς 10—15 ἐτῶν. Δὲν θεωροῦσι τὸ βουλγαρικὸν στοιχεῖον ὡς γνησίους βουλγάρους, ἀλλ' «ἐκβουλγαρισθέντας» Μακεδόνας. Οἱ βούλγαροι προπαγανδισταὶ ἀξιοῦσιν ὅτι ἐγένοντο ἁπλῶς δραστηριώτεροι καὶ ἐπιτυχέστεροι ἢ οἱ ἀντίζηλοι αὐτῶν κατὰ τὰ τελευταῖα 40 ἔτη. Οἱ Μακεδόνες ἦσαν συνηθισμένοι ὅπως ἐκλέγωσι τὴν ἐθνικότητα ὡς οἱ Ἄγγλοι ἐκλέγουσι τὸ πολιτικὸν κόμμα των μετά τινος κληρονομικῆς συμπαθείας πρὸς τὸ ἓν ἢ τὸ ἕτερον μέρος. Θὰ γένηται ἤδη κατάδηλον ὅτι, πρὸς ὄφελος αὐτῶν θὰ εἶναι νὰ ἐκλέξωσι τὴν Σερβικὴν ἐθνικότητα καὶ ζητήσωσι προαγωγὴν εἰς τὰς διοικητικὰς θέσεις, τὰς ὁποίας δύναται νὰ παρατηρηθῇ, ὅτι Σέρβοι ἐκ τῆς παλαιᾶς Σερβίας δὲν φαίνονται πρόθυμοι νὰ καταλάβωσιν.

Τὸ βουλγαρικὸν στοιχεῖον.

Οἱ κυρίως ἀντίθετοι κατὰ τῆς ἀναγκαίας ἡσυχίας εἶνε αἱ βουλγαρικαὶ συμμορίαι, αἵτινες ἐνεργοῦσιν ἐπιδρομὰς εἰς Μακεδονίαν ἐξ Ἀνατολῶν καὶ ἐξ Ἀλβανίας, ὅπου πολλοὶ Βούλγαροι κατέφυγον κατὰ τὸν δεύτερον πόλεμον, καὶ ὅπου πλείονες πιστεύονται κοινῶς ὅτι φθάνουσι καθ' ἑκάστην ἐκ Βουλγαρίας διὰ Δουνάβεως καὶ Τεργέστης. Ἡ Σερβικὴ Κυβέρνησις δὲν ἀποκρύπτει τὴν πρόθεσιν αὐτῆς ὅπως μεταχειρισθῇ τοὺς κομιτατζῆδες ὡς ληστὰς καὶ νὰ φονεύῃ αὐτοὺς ἀδικάστους ὁπουδήποτε συλλαμβανομένους. Ἡ Μακεδονία πρέπει νὰ παύσῃ οὖσα τὸ εὐτυχὲς θηρευτικὸν πεδίον τῶν διωργανωμένων λῃστῶν. Νέαι τινὲς ἁμαξιοὶ κατεσκευάσθησαν ἤδη, καὶ δίκτυον σιδηροδρόμων θὰ διευκολύνῃ τὴν ἄμεσον μεταφορὰν στρατοῦ εἰς τὰ διαταραττόμενα μέρη καὶ τὴν ἐμπορικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας. Ὅταν οἱ νέοι Ἑλληνικοὶ σιδηρόδρομοι κατασκευασθῶσιν, ἡ Σερβία θὰ φθάνει εἰς τὴν Ἀδριατικὴν καὶ εἰς τὸ Αἰγαῖον· ἡ γέφυρα ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως ἥτις πρόκειται νὰ συνδέσῃ τὸ Σερβικὸν μετὰ τοῦ Ρουμανικοῦ σιδηροδρομικοῦ συστήματος θὰ ἀγάγῃ εἰς ἐπικοινωνίαν τὸ Ρουμανικὸν ἐμπόριον μετὰ τῶν Σερβικῶν διωρύχων, καὶ ἐποχὴ εὐημερίας θὰ διασκεδάσῃ πᾶσαν λύπην τῶν «ἐκβουλγαρισθέντων» καὶ τῶν Μακεδόνων Μωαμεθανῶν ἐπὶ τῇ ἀπολομένῃ ἐλπίδι βουλγαρικῆς ἢ τουρκικῆς κυβερνήσεως.

Αὐστροουγγρικὴ πολιτική.

Ἡ Βουλγαρία εἶνε ἤδη παραλελυμένη καὶ ἀνίκανος, καὶ ἂν ἦτο μόνη ἐπιθυμοῦσα νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐνεστῶσαν διευθέτησιν τοῦ νὰ ἀποβῇ τελειωτική, ἡ Σερβία ἠδύνατο νὰ ὑπολογίζῃ ὅτι θὰ ἀφίετο ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ ἀόριστον ἀριθμὸν ἐτῶν, τῶν Ρουμανικῶν καὶ Ἑλληνικῶν συμφερόντων ταυτιζομένων ἐν τούτῳ πρὸς τὰ ἰδικά της. Δυστυχῶς μία τῶν Μ. Δυναμεων, ἡ Αὐστρουγγαρία πιστεύεται ἐνταῦθα ὅτι εἶνε ἀποφασισμένη νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ

πὸ τῆς Ἑλλάδος κατεχομένων Νήσων τοῦ Αἰγαίου καὶ τῶν Δωδεκανήσων ἢ τῶν Νήσων τοῦ Αἰγαίου τῶν κατεχομένων ὑπὸ τῆς Ἰταλίας. Ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἡ Διακοίνωσις παρατηρεῖ ὅτι κατὰ τὴν Πρεσβευτικὴν Συνδιάσκεψιν εἶχε νοηθῆ, ὅτι αἱ ὑπὸ τῶν Δυνάμεων ἐπιβληθεῖσαι θυσίαι εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐν Ἠπείρῳ, τῇ αἰτήσει Αὐστροουγγαρίας καὶ Ἰταλίας, θὰ ἄντεσηκώνοντο μέχρι τινὸς διὰ παραχωρήσεων εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰς τὰς Νήσους τοῦ Αἰγαίου. Ἡ Διακοίνωσις ὑποβάλλει ὅτι πᾶσαι αἱ νῆσοι ὑπὸ τὴν Ἑλληνικὴν κατοχὴν θὰ κρατηθῶσι παρὰ τῆς Ἑλλάδος, ἐξαιρουμένων τῆς Ἴμβρου καὶ Τενέδου, κατὰ τὸ στόμιον τοῦ Ἑλλησπόντου. Προτείνεται οὐχ ἧττον ὅπως ἀξιώσωσι παρὰ τῆς Ἑλλάδος ὅπως μὴ ἐπιχειρήσῃ νὰ ἐγείρῃ ὀχυρώματα ἢ νὰ ἐγκαταστήσῃ σταθμοὺς ναυτικοὺς ἐπὶ τῶν νήσων τὰς ὁποίας κατέχει.

Ἡ Ἑλλὰς θὰ προσεκαλεῖτο ὡσαύτως ὅπως ἐμποδίζῃ λαθρεμπόριον κατὰ τὴν παραλίαν τῆς Μ. Ἀσίας.

ΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΚΑΙ Η ΙΤΑΛΙΑ

Ὡς πρὸς τὴν ἐκκένωσιν τῶν Δωδεκανήσων ἢ τῶν Νήσων τοῦ Αἰγαίου τῶν κατεχομένων ὑπὸ τῆς Ἰταλίας, ἡ ἀγγλικὴ διακοίνωσις φαίνεται ὅτι ἐδράζεται ἐπὶ δύο κυρίων ἐκδοχῶν: (1) Ὅτι αἱ κατηγορηματικαὶ διαβεβαιώσεις αἱ ἐπανειλημμένως δοθεῖσαι ὑπὸ τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως θὰ ἐκτελεσθῶσιν αὐθορμήτως καὶ (2) αἱ περιστάσεις πρὸς ἃς συνεδέετο ἡ ἐκπλήρωσις αὐτῶν θὰ ἀναγνωρισθῇ ὅτι πράγματι συνετελέσθησαν. Ἡ Τουρκία ἀπεκήρυξε καὶ διέγραψε τῶν στελέχεων τοὺς Τούρκους ἀξιωματικοὺς ὅσοι παραμένουσιν ἐν Τριπολίτιδι. Ἡ Συνθήκη τῆς Λωζάνης προσκτᾶται οὕτω πλήρη ἰσχύν. Τὸ ζήτημα τοῦτο, ἐκκρεμὲς ἀπὸ 15 μηνῶν, φαίνεται ἤδη ὅτι θεωρεῖται ὥριμον πρὸς λύσιν.

Ἡ Διακοίνωσις δὲν ἐμμένει ἐκπεφρασμένως εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, ὑποβάλλει οὐχ ἧττον ὅτι, ὅταν ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν Τουρκίαναί ὑπὸ Ἰταλικὴν κατοχὴν νῆσοι, θὰ λάβωσι μορφήν τινα αὐτονόμου κυβερνήσεως.

Ἡ σημασία τῆς εἰσηγήσεως ταύτης ἔγκειται εἰς τὴν πιθανότητα ὅτι δύναται νὰ ἀνοιχῇ ὁδὸς πρὸς λύσιν δεκτὴ σύναμα παρὰ τῆς Τουρκίας, τῆς Ἰταλίας καὶ τῶν ἄλλων Ἠπειρωτικῶν καὶ Μεσογείων Δυνάμεων. Τὸ ἔργον τῆς διοργανώσεως ἐν Ρόδῳ καὶ εἰς τὰς ἄλλας νήσους, ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν κατὰ τὴν κατοχὴν δὲν δύναταί τις νὰ ἀρνηθῇ. Ἡ διεθνὴς συζήτησις ἤτις θὰ ἐπακολουθήσῃ εἰς τὴν ἀγγλικὴν διακοίνωσιν δύναται νὰ προαγάγῃ εἰσηγήσεις, καθ' ἃς νόμιμοι ἐπιφυλάξεις τῆς Ἰταλίας θὰ διεφυλάσσοντο χωρὶς ὅμως βλάβης τῶν συμφερόντων τῆς Τουρκίας καὶ τῶν Μεσογείων Δυνάμεων.

Ν. ΚΑΤΑΛΑΝΟΥ Δ. Μ.

ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΛΕΥΚΩΜΑ

"Ο ΖΗΝΩΝ,,

ΕΤΟΣ Α' 1914

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡμερολόγιον τοῦ 1914. Μετεωρολογικὰ φαινόμενα.—Οὐράνια σώματα καὶ φαινόμενα.—Ἐκκλείψεις Ἡλίου καὶ Σελήνης.—Μεσουράνημα ἀστερισμῶν καθ' ἕκαστον μῆνα.—Αἱ ἑκάστοτε θέσεις τῶν πλανητῶν.—Ἐμφανίσεις κομητῶν.—Σμήνη διαττόντων.

Ἀποψις τοῦ Σύμπαντος. Αἱ πρῶται ἐντυπώσεις.—Τὶ διδάσκει ὁ Ἥλιος περὶ τῆς Γῆς.—Μέγεθος καὶ σχῆμα τῆς γῆς.—Περιστροφὴ τῆς Γῆς.—Ἡλιακὸν σύστημα μετὰ τῶν νεωτάτων παρατηρήσεων καὶ ἀνακαλύψεων ἐν αὐτῷ.—Ἀπόστασις τῆς Σελήνης.—Ἀπόστασις τοῦ Ἡλίου καὶ τῶν Πλανητῶν.—Στατιστικὸς πίναξ τοῦ Ἡλιακοῦ Συστήματος.—Δορυφόροι.—Ἐξώτεροι πλανῆται.

Γεωγραφία Κύπρου

Γεωλογία Κύπρου

Ὀρυκτὸς πλοῦτος

Ἱστορικαὶ Σημειώσεις

Μυθολογία καὶ ἱστορία

Χριστιανικὴ Περίοδος.

Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΚΑΤΟΧΗ

Ἡ Κυπριακὴ Συνθήκη τοῦ 1878.—Ἡ κατοχή.—Διοικητικαὶ μεταβολαί.—Πρώτη Δικαστικὴ μεταρρύθμισις.—Διάψευσις χρηστῶν ἐλπίδων.—Πολιτικοὶ ἀγῶνες.—Δευτέρα Ἀμοστεία.—Ἀναπτέρωσις ἐλπίδων.—Ὁ Συνταγματικὸς χάρτης.—Δικαστικαὶ μεταρρυθμίσεις.—Αἱ πρῶταὶ συνταγματικαὶ ἐκλογαὶ τῇ 1 Ἰουλίου 1883.—Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα τῷ 1884.—Α' Νομοθετικὴ περίοδος.—Γ' Ἀρμοστεία.—Ἡ πρώτη Κυπριακὴ πρεσβεία τῷ 1889.—Ὑποψήφιος Ἄγγλος καὶ ἡ πρώτη ἐκλογικὴ δίκη.—Γ'. Νομοθ. περίοδος.—Δ'. Ἀρμοστεία.—Τὸ πρῶτον Γυμνάσιον ἐν Κύπρῳ τῷ 1893.—Ὁ ἐπὶ τῶν οἴνων φόρος (ζινζιρλί).—Τὸ Κυπρ. ζήτημα ἐν τῷ Βρεττανικῷ Κοινοβουλίῳ τῷ 1895.—Παγκύπρια συλλαλητήρια τῷ 1895.—Παγκύπριον Ὑπόμνημα.—Ἡ κομματικὴ συναλλαγή.—Ἔκτακτος σύνοδος ὑπὲρ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας.—Ἀρχαιολογ. λησταί.—Οἱ πρῶτοι Παγκύπριοι ἀγῶνες τῷ 1896.—Τὸ Γεωργικὸν τμῆμα.—Ἡ ἀπάντησις εἰς τὸ Παγκύπριον Ὑπόμνημα.—Αἱ ἀρμενικαὶ σφαγαὶ καὶ ἡ Κύπρος.—Προσηλυτιστικαὶ ἀπόπειραι.—Νέαι καταστροφαὶ ἐν Λεμεσῷ.—Δ'. Νομοθ. περίοδος 1897.—**Ὁ Ἑλληνοτουρκικὸς πόλεμος καὶ ἡ Κύπρος.**—Τὸ ἀδαμάντινον Ἰωβιλαῖον τῆς Ἀνάσσης.—Ἔκτακτοι συνεδρίαι τοῦ Νομοθετικοῦ.—Βικτωριανὴ ὑποτροφία τοῦ Σὶρ Οὐῶλτερ Σένταλλ.—Ἡ Ἀρμοστεία τοῦ.—Ὁ Ἀρμοστὴς Σὶρ Ου. Χαΐνς Σμιθ.—Τὰ Β' Παγκύπρια καὶ οἱ Παγκυπριονίκαι ἐν Λευκωσίᾳ.—Περιοδεῖαι Ἀρμοστοῦ.—Ἡ Κύπρος ἐν τῷ Ἀγγλ. Κοινοβουλίῳ.—Οἱ Δουκοβόρτσοι (Ρῶσσοι αἱρετικοὶ πνευματομάχοι) ἐν Κύπρῳ.—Καὶ ἔβραῖοι.—Ἡ διοίκησις καθόλου.—Αἱ Ἐπαρχιακαὶ ἐπιτροπαί.—Ἡ δημοσία ἀσφάλεια.—Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα ἐν τῷ Νομοθετικῷ τῷ 1897.—Τὰ Ἐκπαιδευτικὰ τέλη εἰς τὰς πόλεις.—Ἡ πρώτη ἀτιοπλοϊκὴ σύμβασις.—Τὰ Γ' Παγκύπρια καὶ οἱ Παγκυπριονίκαι.—Ἡ Κύπρος ἐν τῷ Ἀγγλικῷ Κοινοβουλίῳ.—Ἡ Παγκύπριος Ἐπιτροπή.—Λαϊκαὶ διαμαρτυρίαι κατὰ τῶν δηλώσεων τοῦ Ὑπουργοῦ κ. Ι. Σάμπερλαιν.—Διαφωνίαι καὶ ἀντιθέσεις.—Ἀντιτιθέμεναι ἀρχαί.—Θεσιθηρία.—Ὁ κομματισμός.—Τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια (ἰταρὲ Μιτζλίς).—Οἱ ἰθαγενεῖς ὑπάλληλοι.—Ἡ ἀστυνομία.—Διαλλακτικοὶ καὶ ἐθνικόφρονες.—Ἡ παιδεία ὄργανον κομματικόν.—Ὁ ἐγχώριος τύπος.—Πολιτικὰ καὶ κομματικὰ σωματεῖα.—Γυμναστικὰ σωματεῖα καὶ γυμναστική.—Αἱ μοναὶ καὶ ἐνοριακαὶ ἐκκλησίαι.—Κυπριακὰ σωματεῖα ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ.—Αἱ ἐκλογαὶ ἀρχιερέων.—Ἡ χηρεία Μητροπόλεως Πάφου.—Τὰ Γ' Παγκύπρια ἐν Λάρνακι καὶ οἱ Παγκυπριονίκαι.

Τὸ Μασσονικὸν ζήτημα.—Ἀσιανοὶ προσηλυτισταί.—Συκοφαντία ἐπὶ Μασονισμῷ κατὰ τοῦ Μ. Κιτίου καὶ δίκη ἐπὶ ταύτῃ.—Ὁ ἀφορισμὸς τοῦ ἐθνομάρτυρος Κυπριανοῦ καὶ ἀναίρεσις αὐτοῦ.—Ὁ Μητροπολίτης Κιτίου κ. Κύριλλος.—Ὁ Μητροπολίτης Κηρυνείας κ. Κύριλλος.—Ὁ Ἡγούμενος Κύκκου Γεράσιμος.—Ὁ Ἡγούμενος Μαχαιρᾶ Ἰγνάτιος.—Ὁ Ἡγούμενος Ἁγ. Νεοφύτου κ. Ἰάκωβος.—Ὁ Ἀρχιμανδρίτης τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς κ Φιλόθεος.—Ὁ Ἔξαρχος Καρπασίας Ἰωακείμ.—Ἡ Ἱ. Σύνοδος.—Νεωτερικὸς Κανονισμός.—Ἡ ἐγκύκλιος τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς ἐκλογῆς.—Τὰ ἐκλογικὰ ἀποτελέσματα.—Ἡ ἐθνικὴ ἑορτή.—Ψήφισμα μομφῆς.—Τὸ Μητροπολιτικὸν ζήτημα Πάφου.—Τὸ Δασονομεῖον.—Τὸ Γεωργικὸν Τμῆμα.—Τιμητικὴ ἀνακοίνωσις τοῦ θανάτου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Σωφρονίου Β'.—Ἔκτακτος Σύνοδος τοῦ Νομοθ. Συμβουλίου.—Τὸ σιδηροδρομικὸν ζήτημα.—Τὸ Μητροπολιτικὸν ζήτημα Πάφου.—Διορισμὸς ἐξάρχων καὶ ἐπέμβασις τῆς Κυβερνήσεως.—Ὁ θάνατος τῆς Ἀνάσσης Βικτωρίας.—Διάγγελμα τοῦ Βασιλέως Ἐδουάρδου.—Τὰ ἐγκαίνια τῶν Ἀρδευτικῶν.—Κυπριακὸν Μουσεῖον.—Ἡ Κυπριακὴ ἔκθεσις ἐν Ἀθήναις.—Οἱ Κύπριοι ἐν Σύρῳ, ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Κρήτῃ.—Πανελλήνιοι καὶ Κύπριοι ἀγωνισταί.—Προεκλογικὸς ἀγὼν τοῦ 1901.—Αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ καὶ ἡ νίκη τῶν ἐθνικοφρόνων.—Νέα φάσις τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ.—Κάθοδος Πατριαρχικῶν ἀπεσταλμένων.—Κυπριακὴ Πρεσβεία παρὰ τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριαρχείῳ.—Γράμμα τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἀποικιῶν.—Ἀποκαλυπτικὸν ἔγγραφον.—Ζήτημα τῆς ἐποπτείας τῆς Παιδείας.—Σύμπραξις Ἑλλήνων καὶ Μωαμεθανῶν.—Τὰ Ε' Παγκύπρια ἐν Λευκωσίᾳ καὶ οἱ Παγκυπριονίκαι.

Ε' Νομοθετικὴ Περίοδος.

Ἡ δυσετηρία.—Κατὰ τοῦ Φόρου τῆς Ὑποτελείας.—Ἡ Κύπρος ἐν τῷ Ἀγγλικῷ Κοινοβουλίῳ.—Ψήφισμα δι' αμαρτυρίας.—Ἐπὶ τῇ ἀσθενείᾳ τοῦ Βασιλέως Ἐδουάρδου Ζ'.—Ψήφισμα διαμαρτυρίας διὰ τὰ ἐν τῷ Ἀγγλικῷ Κοινοβουλίῳ.—Τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα.—Ὁ λιμός.—Αἱ ἑορταὶ τῆς στέψεως τοῦ Βασιλέως Ἐδουάρδου Ζ'.—Ἐθνικὸν ζήτημα ἐν Κύπρῳ.—Ἔτος εὐδαιμονῶν 1908.—Ὑπόμνημα πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἀποικιῶν.—Τὰ ΣΤ' Παγκύπρια ἐν Λεμεσῷ καὶ οἱ Παγκυπριονίκαι. (ἀκολουθεῖ)

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΚΤ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Ἡ Συντακτικὴ ἐπὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν Συνέλευσις ἐπεράτωσε τὰς ἐργασίας αὐτῆς τῷ π. Σαββάτῳ καὶ ἐπανέκαμψαν εἰς τὰ ἴδια οἵ τε Σ. Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πανσοφολ. Ἡγούμενοι καὶ τὰ λοιπὰ ἀξιότιμα μέλη αὐτῆς, τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν καὶ πόλεων.

Ἐπιφυλασσόμενοι πᾶσαν γνώμην καὶ κρίσιν ἐπὶ τοῦ μετερρυθμισμένου καὶ συμπεπληρωμένου Σχεδίου μετὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ, ἀναδημοσιεύομεν ὧδε περίληψιν ἐκ τῆς Λευκωσιατικῆς «Πατρίδος», τοῦ διευθυντοῦ αὐτῆς. τυγχάνοντος καὶ μέλους, τῆς Συνελεύσεως καὶ ἀκριβῆ γνῶσιν ἔχοντος τοῦ ἐν λόγῳ Σχεδίου.

Τὰ σπουδαιότερα ἀποτελέσματα τῆς ἤδη γενομένης ἐργασίας συνοψίζονται ἐν περιλήψει εἰς τὰ ἀκόλουθα:

Α') αἱ θρονικαὶ περιουσίαι θὰ διαχειρίζωνται ὑπὸ ἐπιτροπειῶν μεικτῶν ἐργαζομένων ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ οἱ λοιποὶ Μητροπολῖται θὰ λαμβάνωσιν ἐκ τῶν θρονικῶν ταμείων ὡρισμένας μισθοδοσίας καὶ ὡρισμένον ποσὸν διὰ τὴν διατροφὴν τῶν ἐν ταῖς Μητροπόλεσι.

Β') ἐκανονίσθη ὁ τρόπος τῆς ἐκλογῆς ἐπιτροπειῶν τῶν ἐνοριακῶν ναῶν καὶ αἱ σχέσεις αὐτῶν πρὸς τὰς θρονικὰς Ἐπιτροπείας διὰ τὰ ἀφορῶντα τὴν διαχείρισιν.

Γ') κατηργήθησαν αἱ θρονικαὶ ζητεῖαι καὶ τὰ λειτουργικά, ἀντ' αὐτῶν δὲ ἐπεβλήθη ἡ πληρωμὴ ἑνὸς σελινίου παρ' ἑκάστου οἰκογενειάρχου εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ ἐνοριακοῦ ναοῦ του. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου θὰ ἀφαιρῆται τὸ ἓν τρίτον, ὅπερ θὰ πληρώνηται εἰς τὰ θρονικὰ ταμεῖα εἰς ἀντικατάστασιν τῶν λειτουργικῶν καὶ ζητειῶν, τὰ δὲ λοιπὰ θὰ χρησιμοποιῶνται εἰς ἐπαρκεστέραν μισθοδοσίαν τοῦ ἐνοριακοῦ κλήρου καὶ εἰς ἄλλα ἔκτακτα.

Δ') θὰ ἱδρυθῶσι παρὰ τὰ θρονικὰ ταμεῖα καὶ ἄλλα ἐπικουρικὰ καλούμενα, εἰς ἃ θὰ κατατίθωνται ποσοστὰ ἐκ τῶν θρόνων, τῶν ἐνοριακῶν ναῶν καὶ τῶν Μονῶν, θὰ χρησιμεύωσι δὲ αὐτὰ εἰς ἐπιδόματα πρὸς πτωχοὺς ἱερεῖς ἀνεπαρκῶς μισθοδοτουμένους ἐν ἀπόροις χωρίοις, καὶ εἰς ἄλλας ἐκτάκτους γενικωτέρας τοπικὰς ἀνάγκας.

Ε') αἱ Μοναὶ διηρέθησαν εἰς Βασιλικάς, Σταυροπηγιακὰς καὶ ἐνοριακὰς καὶ εἰς τὴν πρώτην μὲν τάξιν κατετάχθησαν αἱ τοῦ Κύκκου, Μαχαιρᾶ καὶ Ἁγίου Νεοφύτου, εἰς τὴν δευτέραν δὲ αἱ ὑφιστάμεναι καὶ αἱ ἐν ἐνεργείᾳ διατελοῦσαι ἐνοριακαὶ Μοναί.

Ἐκανονίσθη δὲ ὅπως αἱ τῆς πρώτης τάξεως Μοναὶ ἀποστέλλωσι τοὺς προϋπολογισμοὺς αὐτῶν εἰς τὴν ὑπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον θρονικὴν Ἐπιτροπὴν μόνον πρὸς γνῶσιν αὐτῆς καὶ τοὺς ἐτησίους δὲ αὐτῶν ἀπολογισμοὺς πρὸς ἐξέλεγξιν, νὰ ὦσι δὲ ὑποχρεωμέναι νὰ καταχωρίζωσιν ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς αὐτῶν πλὴν τῶν ποσοστῶν, ἅτινα θὰ πληρώνωνται κατ' ἀναλογίαν εἰς τὰ ἐπικουρικὰ ταμεῖα διὰ σκοπούς, οἵτινες ἀνωτέρω ἀνωφέρονται, καὶ πᾶν ποσὸν νῦν πληρωνόμενον παρ' αὐτῶν δι' ἐκπαιδευτικοὺς καὶ φιλανθρωπικοὺς σκοπούς. Αἱ ἐνοριακαὶ Μοναὶ θὰ ὑπάγωνται ὑπὸ τὸν ἔλεγχον ἐν πᾶσι τῶν θρονικῶν ἐπιτροπειῶν, θὰ καταχωρίζωσι δὲ ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς των ποσοστὰ ὅμοια ἐκείνων, ἅτινα θὰ πληρώνωνται ὑπὸ τῶν Σταυροπηγιακῶν Μονῶν εἰς τὰ ἐπικουρικὰ ταμεῖα. Ἡ ἐνοικίασις δὲ τῶν παντὸς εἴδους μοναστηριακῶν κτημάτων καὶ ἐκείνων τῶν ἐνοριακῶν ναῶν, ὅσα τυχὸν ἐνοικιάζοντοι, θὰ γίνηται διὰ δημοσίου πλειστηριασμοῦ, καθ' ὃν τρόπον γίνεται νῦν καὶ ἡ τῶν θρονικῶν κτημάτων.

Ἐπιπλέον ἐπεψηφίσθησαν διατάξεις δι' ὧν κατὰ τὸ δυνατὸν κανονίζεται ἡ συμμετοχὴ τοῦ λαοῦ εἰς τὸ οἰκονομικὸν μέρος τῆς ἐκκλησίας καὶ αἱ σχέσεις τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὴν πολιτείαν.

ΥΠΕΞΑΙΡΕΣΙΣ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

Ἀπό τινων ἤδη μηνῶν καταφθάνουσιν εἰς Κύπρον τὰ εἰσαγόμενα ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ ἐμπορεύματα αὐτὰ τοῦτο δεκαπενταμένα κατὰ τὸν πλοῦν, καὶ αἱ ὑπεξαιρέσεις αὗται καταίνησαν τοσοῦτον συχναὶ καὶ σημαντικαί, ὥστε αἱ ἀσφάλειαι ἀπέναμον κατα-βάλλουσαι ἀποζημιώσεις καὶ ἤδη ἀρνοῦνται νὰ ἀσφαλίσωσι τὰ προωρισμένα διὰ τὴν Κύπρον ἐμπορεύματα.

Αἱ περιγραφαὶ περὶ τῶν διαπραττομένων ὑπεξαιρέσεων εἶνε τοιαῦται, ὥστε τιθέμεναι ὑπ' ὄψει τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν, θὰ κατεδείκνυον ποῦ καὶ ὑπὸ τίνων διαπράττονται αὗται. Διὰ τοῦτο νομίζομεν ὅτι οἱ κ. κ. ἔμποροι θὰ ἔπραττον κάλλιστα ἂν ὑπέβαλλον ἔκθεσιν λεπτομερῆ πρὸς τὸν Μ. Ἀρμοστὴν περὶ τῶν ὑπεξαιρέσεων τούτων, ἵνα διαταχθῇ αὐστηρὰ ἔρευνα καὶ τεθῇ τέρμα εἰς οὕτω θλιβερὰν κατάστασιν τῆς μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ συγκοινωνίας τῆς Νήσου.

Μόλις ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος ἐπικοινωνοῦμεν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ, καὶ ἕνεκα τῆς προνομιούχου θέσεως τοῦ Συμβατικοῦ, οἱ ναῦλοι ηὐξήθησαν ὑπερμέτρως, καὶεἰς ἐπίμετρον δεκατεύονται τὰ ἐμπορεύματα κατὰ τρόπον θρασύτατον ἄδηλον ποῦ τῆς μεταφορᾶς αὐτῶν εἰς Κύπρον, πάντως ὅμως κατὰ τὸν πλοῦν.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΚΑΙ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑ

Ὑπὲρ τὰς δέκα ἤδη ἡμέρας ὁ καιρὸς εἶνε αἴθριος καὶ εὐήλιος ἐπιτρέπων τὴν ἄροσιν καὶ σπορὰν καὶ βοηθῶν θαυμασίως τὴν βλάστησιν χόρτων καὶ χλόης, χρησιμωτάτων εἰς τὴν κτηνοτροφίαν κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους.

Ἱκαναὶ ἐντούτοις ἐκτάσεις γαιῶν θὰ παραμείνωσιν ἀκαλλιέργητοι, ὡς κατακλυσθεῖσαι ὑπὸ τῆς πολυομβρίας, καὶ δεῦτι ἀνέδοσαν τοσαῦτα χόρτα, ὥστε ἀποβαίνει δυσχερεστάτη εἰμὴ ἀδύνατος ἡ ἄροσις αὐτῶν.

Αἱ γαῖαι αὗται χρησιμοποιοῦνται σήμερον εἰς λειμῶνας διὰ τὰ ποίμνια καὶ κατόπιν θὰ καλλιεργηθῶσι διὰ βαμβάκια, σήσαμον, καὶ ἄλλα ἤδη καλοκαιρινά· ὥστε ἐνῷ ἡ κτηνοτροφία ὠφελεῖται μεγάλως καὶ ἡ γεωργία οὐδὲν ἔχει νὰ ζημιωθῇ ἐπὶ τῇ προσδοκίᾳ πάντοτε ὅτι ἐπίκαιροι θὰ καταπέδωσιν ἀργότερον βροχαί.

ΑΣ ΙΔΗ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

Ἐν τῇ ἐτησίᾳ ἐκθέσει αὐτῆς ἡ Κυβέρνησις ἐπιμένει χαρακτηρίζουσα τοὺς Κυπρίους, ἀγρότας ὡς ἀπαθεῖς καὶ ἀδρανεῖς καὶ δυσκινήτους πρὸς πᾶσαν γεωργικὴν πρόοδον, ἐπιρρίπτουσα οὕτω τὴν ἰδίαν ἀστοργίαν καὶ ἀδιαφορίαν ἐπὶ τοὺς ἀγρότας τούτους.

Πῶς ὅμως κρίνει τὴν ἐλεοσχερῆ ἐξάντλησιν τῶν ἐν τῇ νήσῳ παρακατατεθειμένων λιπασμάτων, ὥστε σήμερον οὐδὲ σάκκος νὰ παράμενῃ ἀδιάθετος; Καὶ ποῦ τὼν χρονικῶν τῆς γεωργίας εἰς τὰς μᾶλλον πεπολιτισμένας χώρας ἐν οὕτω βραχεῖ χρόνῳ ἐγένετο τοσοῦτον εὑρεῖα ἡ χρῆσις τῶν χημικῶν λιπασμάτων ὅσον ἐν Κύπρῳ.

Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἀνεγνώριζε τὰς εὐθύνας αὐτῆς καὶ παρεῖχε τὴν προσήκουσαν βοήθειαν εἰς τὰς ἀγροτικὰς τάξεις τῆς νήσου ταύτης, ἡ ἐπαγγελία τοῦ μακαρίτου Βήκονσφηλδ ταχέως θὰ ἐξεπληροῦτο.

Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι

Ὁριστικῶς ἐγκαθίσταται παρ' ἡμῖν ὁ Κινηματόγραφος τῆς Γαλλικῆς ἑταιρείας **Ἀστὲρ Πλιτὲ** χάρις εἰς τὴν ἐπιχειρηματικὴν δραστηριότητα τῶν κ. κ. Μιχ. Κυπριανοῦ καὶ Γίων. Ἐξεμισθώθη πρὸς τοῦτο τὸ Θέατρον Παπαδοπούλλου ἐπὶ ἐλάχιστον ἔτος καὶ ἐπισκευάζεται καταλλήλως, ἐγκαθίσταται δὲ ἐντὸς μικροῦ καὶ ἠλεκτροφωτισμὸς ἐν αὐτῷ, ὥστε νὰ ἀπορῇ ἄρστον ψυχαγωγικὸν καὶ διδακτικὸν κέντρον.

Διὰ τοῦ νέου περὶ Δημαρχείων νόμου, ἔχουσι ταῦτα τὴν ἐξουσίαν ὅπως ἀπαγορεύωσι παραστάσεις ἀντικειμένας εἰς τὰ χρηστὰ ἤθη ἢ ὅπως ἄλλως ἐπιδρώσας κακῶς ἐπὶ τὰς ψυχὰς τῶν θεατῶν.

Περὶ τούτου εἰς τὰς μᾶλλον πεπολιτισμένας χώρας ἐγένετο πρόνοια ὑπὸ τῶν οἰκείων ἐξουσιῶν, καὶ παρ' ἡμῖν πεποίθαμεν ὅτι καὶ ἡ Δημοτ. ἐξουσία, καὶ οἱ κ. κ. ἐργολάβοι τοῦ Κινηματογράφου θὰ καταβάλωσι πᾶσαν φροντίδα ὥστε αἱ παραστάσεις νὰ εἶνε ψυχαγωγικαὶ ἅμα καὶ διδακτικαί.

Η ΑΜΑΞΙΤΟΣ ΚΑΡΑΒΟΣΤΑΣΙΟΥ - ΠΑΦΟΥ

Ἐπὶ τῆς Ἀρμοστείας τοῦ Σὶρ Χαΐνς Σμιθ εἶχε κατασκευασθῆ ὅπως ὅπως ἁμαξιτὸς ἀπὸ Καραβοστασίου διὰ Τηλυρίας εἰς Πόλιν Χρυσοχοῦ, καὶ οἱ τῆς Ἐπαρχίας Πάφου τὴν ὁδὸν ταύτην ἐχρησιμοποίουν κατὰ προτίμησιν διὰ τὰς ὑποθέσεις αὐτῶν μετὰ τῆς Λευκωσίας καὶ τῶν ἄλλων ἐμπορικῶν κέντρων τῆς Ἐπαρχίας μας. Οὐδέποτε θεμελιωθεῖσα καὶ σκυρροστρωθεῖσα ἡ ὁδὸς αὕτη, μέχρι τινος ἦτο χρήσιμος· ἤδη ὅμως παρημελημένη κατεστράφη καὶ ἀπέβη ἀδιάβατος.

Ἐντοῦτοις ἡ Ἐπαρχία Πάφου δικαιοῦται νὰ ἀποκτήσῃ ἤδη καλλίτερα μέσα συγκοινωνίας ἐπὶ πολὺν χρόνον παραραθεῖσα καὶ παραμεληθεῖσα.

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΤΙΣΜΟΥ

Τὸ παρ' ἡμῖν μέγα Καπνεργοστάσιον Διανέλλου—Βεργοπούλου ἀπὸ τῆς ἑβδομάδος ταύτης λειτουργεῖ ὑπὸ τὸ ἄπλετον ἠλεκτρικὸν φῶς, τῆς πρώτης ἐγκαταστάσεως γενομένης ἐν αὐτῷ.

Ἤδη ἡ Ἑταιρεία τοῦ Κινηματογράφου Ἀστὲρ—Πατὲ ἐγκαθιστᾷ ἠλεκτροφωτισμὸν ἐν τῷ Θεάτρῳ Παπαδοπούλου καὶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἡ μεγάλη Φιλανθρωπικὴ Ἑσπερὶς ἐν αὐτῷ τῇ προσεχεῖ Κυριακῇ τῶν Ἑλληνικῶν Ἐκπαιδευτηρίων ὑπὲρ τῶν μικρῶν ἀπόρων μαθητριῶν καὶ μαθητῶν θὰ ἔχῃ ταύτην τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΙΚΡΟΑΓΓΛΟΥΣ ΕΝ ΚΥΠΡΩι

Μία ἐπιστολὴ τοῦ Ναυάρχου κ. Κάρρ.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἀγγλικῆς Ἀποστολῆς ἀπηύθυνε τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Ἀττικὸν τύπον.

«Ἀξιότιμε κύριε,

Ἐφ' ὅσον ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς εὐηρεστήθη νὰ τιμήσῃ τόσον ἐμὲ ὅσον καὶ τοὺς λοιποὺς Ἄγγλους ἀξιωματικοὺς τοῦ Ναυτικοῦ, ὀνομάζων ἡμᾶς ἀξιωματικοὺς τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ, θὰ ἠθέλετε μὲ ὑποχρεώσει πολὺ ἐὰν ὁσάκις ἀναφέρετε ἡμᾶς ἐν τῷ ἀξιοτίμῳ φύλλῳ σας δὲν ἀποκαλῆτε πλέον ἡμᾶς «ἡ Ἀγγλικὴ ἀποστολή, ἀλλὰ «οἱ Ἄγγλοι ἀξιωματικοὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ», ἢ συντόμως «οἱ Ἄγγλοι Ἕλληνες ἀξιωματικοί.»

Ἐπιθυμοῦμεν νὰ ταυτισθῶμεν ἐντελῶς μετὰ τῶν νέων συναδέλφων ἡμῶν, οἵτινες ἐργάζονται μεθ' ἡμῶν μετὰ πλείστης ζέσεως καὶ καλῆς θελήσεως. Ἐξ ἄλλου δὲ εἴμεθα λίαν εὐχαριστημένοι νὰ φέρωμεν τὴν στολὴν τοῦ Ἕλληνος ἀξιωματικοῦ καὶ νὰ λογιζώμεθα διὰ δύο ἔτη μεταξὺ τῶν τέκνων τῆς Ἑλλάδος.

Δέξασθε κλπ.

Μαρκ. Κάρρ.

ΕΝ ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

—Ταχύπλουν θαλαμηγὸν ἀνὰ τὸ Αἰγαῖον.

Τῇ παρελθούσῃ Παρασκευῇ ἐγένοντο δοκιμαὶ τῶν μηχανῶν καὶ τῆς ταχύτητος τοῦ θαλαμηγοῦ **«Ἑσπερία»** τῆς **Ἐθνικῆς Ἀτμοπλοΐας τῆς Ἑλλάδος** καθ' ἃς ἐσημειώθη ἀνώτατον

ΑΦΙΕΡΩΣΙΣ

(ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΣ)

[Εἰς τὰς 'Αττικὰς «Ἀθήνας» δημοσιεύων ὁ Ἄγγλος λοχαγὸς κ. Ἀλβέρτος Τράμπαν τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνοβουλγαρικοῦ πολέμου ὡς προεισαγωγὴν τοῦ ἔργου του προτάσσει τὸ κάτωθι ὡραῖον ποίημα, ὅπερ μετέφρασεν ὁ κ. Θ. Βελλιανίτης].

Ἐγώ, ὁποῦ ἐπείνασα κ' ἐδίψασα μαζί σας.
Καὶ ξέρω ποιοὶ ἐδέρνανε τὰ στήθη σας καϋμοί,
Ποῦ εἶδα τὴς σκληρότερες ἡμέραις τῆς ζωῆς σας,
Μὰ εἶδα καὶ τὴν πειὸ γλυκειὰ τοῦ βίου σας στιγμή,

Ἐγώ, ὁποῦ δὲν ἔμεινε καϋμὸς νὰ μὴ γνωρίσω,
Ἀπὸ τὸ φῶς ποῦ σκόρπισεν ἡ δόξα σας παντοῦ.
Τὸν δίκαιον ἀγῶνα σας ποθῶ νὰ ἱστορήσω,
Ποῦ τότε κυθωδήγησε τὸ χέρι τοῦ Θεοῦ.

Καβάλλα ἔτρεχα κ' ἐγὼ μαζύ σας, ὅταν μόνο
Ἀστράφταν τὰ τουφέκια σας σὲ κάμπους καὶ βουνά·
Σᾶς εἶδα καὶ στὸν θάνατο, σᾶς εἶδα καὶ στὸν πόνο
Μόνο τὸ φόβο γύρω σας δὲν εἶδα πουθενά

Γιὰ σᾶς τ' ἀθάνατα ποθῶ νὰ γράψω παλληκάρια,
Γιὰ ὅ,τι κατωρθώσατε μεγάλο καὶ λαμπρό,
Κι' ἂν δὲν μπορῶ νὰ μοιρασθῶ τῆς δάφνης τὰ κλωνάρια,
Μὰ πῶς σᾶς στεφανώσανε νὰ γράψω εἰμπορῶ.

ΑΛΒΕΡΤΟΣ ΤΡΑΠΜΑΝ

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀνεβλήθησαν

Ἐπισήμως ἀγγέλλεται ἐξ Ἀθηνῶν ὅτι οἱ Ὀλυμπιακοὶ Ἀγῶνες οἵτινες ἐπρόκειτο νὰ γίνωσι τὸ 1914 ἀνεβλήθησαν ὁριστικῶς.

Ἀθῆναι, 27 Δ)βρίου.—Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις παρήγγειλεν εἰς τὰ Γαλλικὰ ναυπηγεῖα καὶ τρίτον ὑποβρύχιον.

27.—Βασιλικῇ ἐπιθυμίᾳ ἐκτὸς τῆς ἀπονομῆς τῶν ἀναμνηστικῶν μεταλλίων εἰς τοὺς πολεμήσαντας, θὰ δοθῶσι καὶ Σταυροὶ ἀξίας εἰς τοὺς διακριθέντας.

—Δηλώσεις τοῦ κ. Στρέϊτ.

Βιέννη, 14 Δ)βρίου.—Εἰς τὴν Βιεννταίαν «Ἡμερησίαν» δημοσιεύεται συνέντευξις τοῦ κ. Στρέϊτ ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀκροάσεώς του παρὰ τῷ Καισαροβασιλεῖ. Ὁ κ. Στρέϊτ δηλοῖ ὅτι εἶνε ἐνθουσιασμένος ἐκ τῶν φιλοφρονήσεων τοῦ Αὐτοκράτορος. Τονίζει ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἔχει πολλὰ νὰ ὠφεληθῇ ἐκ τῆς Αὐστροουγγαρίας ἅμα ἐπιτευχθῇ στενωτέρα σιδηροδρομικὴ συγκοινωνία. Αἱ οἰκονομικαὶ καὶ αἱ πολιτικαὶ σχέσεις τῶν δύο Κρατῶν θὰ συσφιχθῶσιν. Ὁ κ. Στρέϊτ ἐκφράζει ἐν τέλει τὴν λύπην αὐτοῦ διὰ τὴν ἀναβολὴν τοῦ ταξειδίου τοῦ Βασιλέως εἰς Βιέννην.

Η ΚΛΗΡΩΣΙΣ
ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΦ. ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

Κατὰ τὴν γενομένην τὴν προπαρ. Δευτέραν κλήρωσιν τοῦ Λαχειοφόρου δανείου τῆς Ἐθνικῆς ἐξήχθησαν οἱ ἑξῆς ἀριθμοί.

91,951	Δρ.	50,000
19,282	»	3,000
17[illegible],895	»	3,000
70,630	»	3,000
128,970	»	3,000
81,327	»	3,000
7,934	»	1,000
187,631	»	1,000
197,981	»	1,000
91,551	»	1,000
9,464	»	1,000
47,093	»	1,000
5[illegible],357	»	1,000
17,9[illegible]1	»	1,000
31,793	»	1,000
12,576	»	1,000

Ἐπίσης ἐξήχθησαν 1352 λαχνοὶ ἐμλογίων κληρωθεισῶν εἰς τὸ ἄρτιον.

ΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Ἀθῆναι, 12)25 Δεκεμβρίου.— Οἱ ἐν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς πρωτευούσαις Πρεσβευταὶ τῆς Τουρκίας ἐνετάλησαν ν' ἀνακοινώσωσιν εἰς τὰς Δυναμεις ὅτι ἡ Τουρκία δὲν δέχεται τὴν ἀγγλικὴν πρότασιν τὴν κατακυριεύσαν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν Χίον καὶ τὴν Μιτυλήνην.

Ἀγγέλλεται ἐκ Κων) πόλεως ὅτι 5 ὑπερασπιστὴς τῶν Ἰωαννίνων Ἐσσὰτ πασᾶς παρεπέμφθη πρὸ τοῦ στρατοδικείου ἐπὶ προδοσίᾳ, τῶν Νεοτούρκων κατεχόντων ἀποδεικτικὰ ἔγγραφα.

Κων)πολις 16)29.—Ἡ Τουρκία θὰ παραλάβῃ προσεχῶς δύο Τορπιλλικὰ ναυπηγηθέντα ἐν Γαλλίᾳ καὶ περὶ τὰ μέσα τοῦ Φεβρουαρίου τὸ καταδρομικὸν Δρήδνωτ «Ρεσαδιέ». Ἐὰν ἡ ἀγορὰ ἑνὸς Χιλιανοῦ(;) θωρηκτοῦ εἶνε ἀληθὴς καὶ πρωτοεθῇ τοῦτο εἰς τὸν Τουρικὸν στόλον θ' ἀποκτήσῃ οὗτος τὴν ὑπεροχὴν ἐναντι τοῦ Ἑλληνικοῦ.

Οἱ ἀδιάλλακτοι τοῦ ἐν τῇ ἀρχῇ κόμματος προεξοφλοῦν τὴν περίπτωσιν ταύτην διὰ τὴν λύσιν τοῦ νησιωτικοῦ ζητήματος. Λέγεται ὅτι ἡ Τουρκία καὶ ἡ Τριπλὴ Συμμαχία ἔχουσι συμφέρον νὰ παρατείνουν τὰς σχετικὰς μὲ τὰς νήσους διαπραγματεύσεις μέχρι τοῦ προσεχοῦς Μαρτίου, ἐποχὴ, καθ' ἣν μία ἀπόβασις εἰς τὴν Χίον καὶ τὴν Μιτυλήνην θὰ ἦτο εὔκολος εἰς τὴν Τουρκίαν.

Ἂν ἡ ἀπόβασις αὕτη δὲν ἤθελεν γείνει, πάλιν θὰ ἦτο συμφέρον τῆς Τουρκίας νὰ διαπραγματευθῇ τὸ ζήτημα τῶν νήσων, κατέχουσα ἰσχυρότερον ὁτόλον τοῦ Ἑλληνικοῦ

Ἡ κινητοποίησις τῶν νεοσυλλέκτων ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Σμύρνης καὶ αἱ στρατιωτικαὶ παρασκευαὶ αἵτινες γίνονται εἶναι ἀξιοσημείωτοι, ἀποδίδονται δὲ εἰς πρόθεσιν τῆς Πύλης ὅπως ἐπηρεάσῃ τὸ νησιωτικὸν ζήτημα διὰ φιλοπολέμου στάσεως.

Κω)τολις, 16)29.—Οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν ἐπιτελείων τῆς «Ἑνώσεως καὶ Προόδου» προσβιβάσθησαν πάντες, κατὰ βαθμὸν δι' ἀνδραγαθίας (!!!) κατὰ τὸν πόλεμον.

Αἱ ἐφημερίδες ἀρχίζουν νὰ ὁμιλοῦν περὶ ἀνανεώσεως τῶν σελεχῶν. Πρόκειται κυρίως περὶ ἐκκαθαρίσεως σκοπὸς τῆς ὁποίας εἶναι ἡ ἀπομάκρυνσις ἀξιωματικῶν ἔχοντος σχέσεις μετὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Κων)πολις, 24.—Τὴν παραμονὴν τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Γάλλου πρεσβευτοῦ κ. Μποπὰρτ ἐκκρεμῆ τινα ζητήματα μεταξὺ Ἑλλης καὶ Γαλλίας ἐκανονίσθησαν. Εἶνε σχετικὰ πρὸς τὴν πολιτικὴν ἐξάρτησιν τῶν Γαλλικῶν ἱδρυμάτων. Τὸ ζήτημα τῆς προσωρινῆς κρατήσεως τῶν Γάλλων πολιτῶν ὑπὸ τῶν ἐκτοπίων ἀρχῶν καὶ ἡ προστασια τῶν ἰθαγενῶν τῆς Β. Ἀφρικῆς. Ἡ διευθέτησις αὕτη πιστεύεται ὅτι ἐξομαλύνει τὴν ἀναχώρησιν τῆς Τουρκίας ἀπὸ τῶν οἰκονομ. δυσχερειῶν. Ἐπίσης μον ἀνακοινωθὲν τῆς χθὲς ἑσπέρας λέγει ὅτι ἐν ὑπουργικῷ συμβουλίῳ ἀνεκοίνωσεν ὁ Δζεμὰλ βέης τὰς διαπραγματεύσεις μεταξὺ Γαλλικῶν ἑταιρειῶν περὶ ἐκχωρήσεως ἔργων.

Περὶ τούτων διεπραγματεύθη τὸ παρελθὸν θερος ὁ Δζαβὴτ βέης μετὰ τῆς Γαλλικῆς κυβερνήσεως. Ἡ Ἑλλὴ ἀπεφάσισε νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν πληρεξουσιότητα διὰ νὰ ὑπογράψῃ συμβόλαιον μετὰ Γαλλικῶν ἑταιρειῶν. Πρόκειται περὶ τοῦ Τουρκικοῦ δανείου εν Παρισίοις, καὶ τῆς συγκαταθέσεως τῶν Γαλλίας εἰς τὴν αὔξησιν τῶν τελωνειακῶν δασμῶν ὡς καὶ τὴν ἐφαρμογὴν ξένων προνομίων ἐφευρέσεων.

Τόκιο, 23. Πεῖνα μαστίζει τὰς ἐπαρχίας Χοκαϊδὲν καὶ Ἀομπταὶ ἕνεκα τῆς σιτοδείας καὶ ἀνεπαρκείας τῆς ἁλιείας. Φριχώδεις λεπτομέρειαι ἀναγράφονται. Ἀσυνείδητοι ἔμποροι ἐκμεταλλεύονται θηριωδῶς τοὺς λιμώττοντας.

ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ
ΤΟΥ ΒΡΑΖΙΛΙΑΝΟΥ
«ΡΙΟΝ ΙΑΝΕΕΙΡΟΝ»

Ὁ Ρέυτερ ἀνήγγειλε τὴν ὑπὸ τῆς Τουρκίας ἀγορὰν τοῦ Βραζιλιανοῦ Δρήδνωτ «Ρίον Ἰανέειρον».

Ἐκ τῆς δημοσιευθείσης σχετικῆς συζητήσεως ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Ἑλλήνων ἐν καιρῷ εἶδον οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν ὅτι τὸ θωρηκτὸν τοῦτο διεπραγματεύετο ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἐπειδὴ ὅμως θὰ ἦτο πολὺ προτιμότερον ἕτερον Χιλιανὸν, ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις ἀνώτερον τούτου, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν ἠγόρασεν αὐτό. Ταυτοχρόνως διεπραγματεύετο τοῦτο καὶ ἡ Τουρκία.

Τὸ θωρηκτὸν ἦτο ὑποθηκευμένον εἰς τὸν γνωστὸν ἑβραϊκὸν τραπεζιτικὸν Οἶκον Ρότσιλδ, ὅστις ἐτηλεγράφησε τῇ 24 Ὀκτωβρίου πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ὅτι ἂν ἡ Ἑλλὰς ἠγόραζε τὸ θωρηκτὸν, ἀνελάμβανεν οὗτος νὰ ἐξαντλήσῃ ὅλην αὐτοῦ τὴν ἠθικὴν ἐπιρροὴν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ Ἑλληνικοῦ δανείου εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν Παρισίων, ἵνα πληρωθῇ ἐκ τούτου ὁ Ρότσιλδ διὰ τὴν ἀπαίτησίν του κατὰ τῆς Βραζιλίας.

Ἡ Ἑλλην. Κυβέρνησις δὲν ἔστερξε βεβαίως εἰς τὰς ἑβραϊκὰς διαπραγματεύσεις καὶ ἀφῆκε τὸ Βραζιλιανὸν θωρηκτὸν διὰ τὴν Τουρκίαν.

Δὲν θὰ ἐκπλαγῶμεν ἂν ἴδωμεν αἴφνης ὅτι ἡ Ἑλλὰς γίνεται κυρία τοῦ πολλῷ ἀνωτέρου Χιλιανοῦ ὑπερδρήδνωτ, διότι ἡ Ἑλλην. Κυβέρνησις γνωρίζει βεβαίως ὅτι ὀφείλει νὰ συνετίσῃ τοὺς Νεοτούρκους δι' ἑνὸς τελειωτικοῦ πλήγματος, ἵνα ἡσυχάσῃ ἡ Ἀνατολὴ καὶ εἰσέλθῃ εἰς τὸ στάδιον τῆς εὐημερίας καὶ προόδου.

Ὁ Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. Βαλαωρίτης ἐπέστρεψεν εἰς Παρισίους πρὸς διαπραγμάτευσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ δανείου, ἡ δὲ σιωπὴ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἥτις κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους καιροὺς ἐσήμανεν ἐργασίαν θετικὴν καὶ ἀποτελεσματικὴν, πρέπει νὰ θεωρῆται εὐοίωνος.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ
ΤΗΣ ΤΡΙΠΛΗΣ ΣΥΜΜΑΧΙΑΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΚΗΝ ΠΡΟΤΑΣΙΝ

Ρώμη 14)27.—Βεβαιοῦται ἐκ διπλωματικῆς πηγῆς, ὅτι ἡ Τριπλὴ Συμμαχία ἀπήντησε προχθὲς εἰς τὴν Ἀγγλικὴν πρότασιν. Αἱ τρεῖς Δυνάμεις δέχονται, ὅπως ἐκκενωθῶσι τὰ ἐπιδικασθέντα εἰς τὴν Ἀλβανίαν μέρη τὴν 5 Ἰανουαρίου, ἀποσιωπῶσιν ὅμως τελείως τὸ νησιωτικὸν ζήτημα. Ἡ «Τριμπούνα», σχολιάζουσα τὴν ἀπάντησιν ταύτην, ἐπαινεῖ τὴν Συμμαχίαν ἥτις λύει τὸ ἐπεῖγον Ἀλβανικὸν ζήτημα, ἐπιφυλάσσουσα προσεκτικὴν ἐξέτασιν ἐπὶ τοῦ νησιωτικοῦ. Ἡ ἐντύπωσις εἰς τοὺς κύκλους τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως δὲν ἐγνώσθη. Εἰκάζεται ὅτι δὲν θὰ εἶνε εὐάρεστος. Ὁ γαλλικὸς καὶ ἀγγλικὸς τύπος σιωπῶσιν. Ἀναμένεται, ὅτι ἡ Ἀγγλία θὰ προβῇ εἰς νέα διαβήματα ἐπιμένουσα εἰς τὴν ἄμεσον λύσιν τοῦ νησιωτικοῦ ζητήματος

ΑΛΒΑΝΙΚΑ

Ἀθῆναι 7)30 Δεκεμβρίου.— Ὁ «Χρόνος» τῶν Παρισίων λέγει ὅτι ἡ ἐπιβράδυνσις τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀπαντήσεως τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας εἰς τὴν ἀγγλικὴν πρόταυσιν ἀποσκοπεῖ τὴν ἐπιτυχίαν χρονοτριβῆς ἵνα ὀργανωθῇ ἡ Ἀλβανικὴ χωροφυλακὴ καὶ δυνηθῇ ν' ἀντιμετωπήσῃ τοὺς Ἠπειρώτας καὶ ἵνα ἐπιτευχθῇ λύσις πλέον ἀνθελληνικὴ εἰς τὸ νησιωτικὸν ζήτημα.

—

Τὸ «Βῆμα» τῆς Ρώμης ἀγγέλλει ὅτι αἱ Δυνάμεις τῆς Τριπλῆς ἐδέχθησαν τὴν πρότασιν τοῦ Σὶρ Γκρέϋ περὶ ἀναβολῆς τῆς ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἐκκενώσεως τῶν ἐπιδικασθέντων εἰς τὴν Ἀλβανίαν μερῶν μέχρι τῆς 14 Ἰανουαρίου.

Ἀθῆναι, 17)30 —Τὰ Σερβικὰ στρατεύματα κατέλαβον τέσσαρα Ἀλβανικὰ χωρία. Ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Ἰταλία προέβησαν εἰς παραστάσεις πυρὰ τῇ Σερβικῇ Κυβερνήσει.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀθῆναι, 13)26 Δεκεμβρίου.—Εἰς τὸ χωρίον Ὀλὲς τῆς Στρωμνίτσης Βουλγαρικὴ συμμορία ἔσφαξε δέκα Σέρβους. Οἱ Σέρβοι χωροφύλακες ἐκδικούμενοι ἐβομβάρδισαν τὴν Στρώμνιτσαν καὶ ἔσφαξαν 500 Βουλγάρους.

Νεάπολις, 11)24.—Ὁ κινηματογραφιστὴς Φρειδερίκος Μπούσιγκαμ τοῦ Λονδίνου ἐπεχείρησε κινδυνώδη κατοβασιν ἐντὸς τοῦ κρατῆρος τοῦ Βεζουβίου φθάσας εἰς 150 ποδῶν βάθος ἐν μέσῳ πυκνοῦ θειούχου ἀερίου. Ἔφθασεν ἐπὶ τῆς κορυφῆς νέου κώνου, ἐξ οὗ ἐξέχονται αἱ λάβαι, ὅθεν ἐξαπλοῦνται, ἀγγέλλει δὲ ὅτι ἐπίκειται ἔκρηξις.

Κωνσταντινούπολις 24 — Ὁ ἀντιβασιλεὺς εἰσῆλθε σήμερον ἐνταῦθα. Λόγῳ τῆς δημοτικότητος τοῦ Ἀρδου Χόρδινζ ἀπὸ τῆς στάσεώς του εἰς τὸ Ἰνδικὸν ζήτημα ἐν Ν. Ἀφρικῇ, ἡ ἀστυνομία ἀνέμενε πολυάριθμον πλῆθος, μεγάλαι δὲ προφυλάξεις ἐλήφθησαν, πρὸς ἀποσόβησιν κινήματός τινος ἐκ μέρους τῶν τρομοκρατῶν. Ὁ Ἀντιβασιλεὺς διῆλθε μεταξὺ πέντε στοίχων ἀστυνομικῶν καὶ στρατιωτῶν ἀλλὰ δὲν παρίστατο πλήθος ἐκτὸς ὁμίλου περιέργων παρὰ τὸ Διοικητήριον. Ἡ πομπὴ διῆλθε διὰ τοῦ Μαϊτκὰν τὸ ὁποῖον ἦτο τελείως ἔρημον, Οἱ Βεγγαλὶς λέγουν ὅτι ἀπέσχον ἐκ φόβου τῆς ἀστυνομίας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πρὸς τὴν φιλόπατριν Κοινότητα Βαρωσίων καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὸ ἔντιμον Ἀναγνωστήριον **«Ἀνόρθωσις»** ἐν παντὶ ἀγαθῷ καὶ γενναίῳ πρωτοστατοῦντι παρ' ἡμῖν καὶ τὴν συντεχνίαν τῶν σιδηρουργῶν ἐκφράζομεν τὴν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην ἡμῶν ἐπὶ ταῖς ἀπονεμηθείσαις τιμαῖς εἰς τὴν ἱερὰν μνήμην τοῦ υἱοῦ καὶ ἀδελφοῦ ἡμῶν

Κωνστ. Ἠλιασίδου

ἡρωϊκῶς ἀγωνισαμένου καὶ ἐνδόξως πεσόντος ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος.

Ἐν Βαρωσίοις τῇ 18)12)1913.

Ἡ εὐγνωμονοῦσα μήτηρ
Μαρία Ἠλιασίδου

Αἱ εὐγνωμονοῦσαι ἀδελφαί
Αὐσιμάχη Σολομωνίδου
Ἑλένη Κουμούλλη.

ΑΗΛΩΣΙΣ

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τοῦ Σεβαστοῦ Κοινοῦ ὅτι τοῦ κ. Ι. Γ. Κοντοῦ μὴ διατελοῦντος πλέον ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ μου εἰς τὸ τμῆμα μου Ἀντιπροσωπείας παραγγελιῶν προσέλαβον ἀντ' αὐτοῦ τὸν κ. Νικόλαον Κ. Νικολαΐδην ὅστις θὰ δικαιοῦται νὰ λαμβάνῃ ἐπ' ὀνόματί μου παραγγελίας καὶνὰ τακτοποιῇ τὰ σχετικὰ τιμολόγια διὰ συναλαγματικῶν ἢ τοῖς μετρητοῖς.

Ἐπίσης ὁ κ. Νικολ. Κ. Νικολαΐδης δικαιοῦται νὰ εἰσπράττῃ χρήματα διὰ λογ)σμὸν τοῦ γραφείου μου ἐκδίδων διὰ κάθε εἰσπραξιν ἔντυπον ἀπόδειξιν φέρουσαν τὸ ὄνομά μου καὶ τὴν σφραγῖδα μου. Οὐδεμία ἀπαίτησις θὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ἄνευ τῆς σχετικῆς ἀποδείξεως.

Λευκωσία 1 Ἰανουαρ. 1913

Διὰ Α. Λ. Μαντουβάνη
Βίκτωρ Α. Μαντουβάνη.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ

Καθιστᾶται γνωστὸν ὅτι:

1ον. Ἡ Τράπεζα Κύπρου διαθέτει καθ' ὅλον τὸν Ἰανουάριον (η. ν.) μετοχὰς εἰς τὸ ἄρτιον ἤτοι £4. ἑκάστην.

2ον. Πᾶς τις δύναται ἀπὸ τοῦδε νὰ λάβῃ βιβλιάριον διὰ νέαν τριετῆ περίοδον ἑβδομαδιαίων καταβολῶν τοῦ ἑνὸς σελλινίου.

Λευκωσία τῇ 3)17 Δβρίου 1913

Ὁ Διευθυντὴς
Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ.

ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΛΛΟΓΗ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΔΕΛΤΑΡΙΩΝ

παριστανόντων διάφορα μαυγευτικὰ τοπεῖα καὶ καλλιτεχνικὰς προσωπογραφίας

ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΚΑΙ ΠΩΛΕΙΤΑΙ εἰς τὸ κατὰ τὴν Κεντρικὴν Ὁδὸν Ζαχαροπλαστεῖόν μου ἡ «Νέα Ἑλλάς».

Ἐφθηνότερα τῶν ἄλλων 30 %.

Ἡρακλῆς Χριστοφίδης.

ΖΥΘΟΣ Α·Ι·ΔΙΝ
ΑΡΙΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΡΟΪΟΝ

Ζυθοποιοῦμαι! Ζυθοποιοῦμαι!

Ζητήσατε τὸν ζύθον Ἀΐδιν, τὸ ἀγνὸν τοῦτο προϊὸν τῶν ἐν Ἀΐδιν Ἡνωμένων Ἑλληνικῶν Ἐργοστασίων.

Διαρκῆς παρασκευάζεται τοῦτον θὰ εὑρίσκηται παρ' ἐμοὶ καὶ θὰ πωλῆται οὗτος εἰς τὰς ἀκολούθους ἐφφηνὰς τιμάς:

Σελλίνια 4 αἱ 12 φιάλαι.
Σέλλινια 1β τὸ κιβώτιον τῶν 50 φιαλῶν.

Ἑκάστη φιάλη χωρεῖ 180 δράμια.

Διὰ ποσότητας ἄνω τῶν 5 κιβωτίων γίνεται ἰδιαιτέρα συμφωνία.

Ἐν Λάρνακι τῇ 9/22 Δεκεμβρίου 1913.

Ἠλία Γ. Ρῶσσος.

ΕΝΟΙΟΙΟΥΜΕΝ ὅτι ἐλάβομεν μεγάλην συλλογὴν καταστίχων (καθολικά, ἡμερολόγια, ταμεῖα, πρόχειρα, κόπιες, φυλλάδες, καὶ ἄλλα) εἴδη, ὅλα τὰ μεγέθη καὶ σχήματα, τῆς γνωστῆς ποιότητος καὶ ἄλλης ἀνωτέρας.

Ἐπίσης ἔχομεν χάρτην ἐπιστολῶν, μονόρρηγον καρρὲ, καὶ τὴν γνωστὴν ποιότητα διὰ τὰ σχολεῖα μὲ τὸν χάρτην τῆς Κύπρου.

Τιμαὶ ὡρισμέναι ὡς συνήθως.

Ν. Σ. Λυμπουρίδης.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ἀνώνυμος Ἑταιρεία μὲ ἕδραν τὴν Λευκωσίαν καὶ μὲ κεφάλαιον £200,000 διηρημένον εἰς 50,000 μετοχὰς ἐκ £4 ἑκάστην, ἀναγνωρισθεῖσα διὰ Διατάγματος τῆς Α. Ἐξοχότητος τοῦ Λειτουργοῦ τοῦ Διαχειριζομένου τὴν Κυβέρνησιν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 18 Δεκεμβρίου 1912.

Αἱ μετοχαὶ ἐκδίδονται ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι κατὰ βούλησιν τοῦ μετόχου.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπέζης Κύπρου ὥρισε τὸν ὁλικὸν ἀριθμὸν μετοχῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ διατεθοῦν κατὰ τὸ ἔτος 1913, εἰς 25,000 καὶ τιμήν των, £4 καθ' ὅλον τὸν Ἰανουάριον (ν.ἡ.) ὁ κατόπιν δὲ ἀγοραστὴς θὰ ἐπιβαρύνεται μὲ τόκον λογιζόμενον πρὸς 8 ο)ο κατ' ἔτος ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1913 ν.ἡ. μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἀγορᾶς.

Ἡ «Τράπεζα Κύπρου» οὖσα συνέχεια τοῦ Ταμιευτηρίου «ἡ Λευκωσία» καὶ διοικουμένη ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τοῦ αὐτοῦ Διευθυντοῦ καὶ λοιποῦ προσωπικοῦ, γνωστοποιεῖ ὅτι θὰ συνεχίσῃ τὰς αὐτὰς ἐργασίας τραπεζιτικὰς τε καὶ ἀποταμιευτικάς, ἃς καὶ τὸ εἰρημένον Ταμιευτήριον «ἡ Λευκωσία» τοσοῦτον ἐπιτυχῶς διεξήγαγε μέχρι τοῦδε.

Αἱ ἑβδομαδιαῖαι καταβολαὶ θὰ κανονίζωνται κατὰ τριετίαν καὶ ὄχι πενταετίαν ὡς μέχρι τοῦδε, δηλ. κατὰ τὴν λῆξιν τῆς τριετίας τὸ συσσωρευόμενον ἑκάστου καταθέτου ποσόν, ἢ θὰ μετατρέπεται εἰς μετοχὰς τῆς Τραπέζης Κύπρου ἢ θ' ἀποσύρεται εἰς ἐκέραιον κατὰ βούλησιν τοῦ καταθέτου. Ὁ τυχὼν θέλων ν' ἀποθυρθῇ πρὸ τῆς λήξεως τῆς τριετίας θὰ χάνῃ ὄχι 25 ο)ο ὡς μέχρι τοῦδε ἀλλὰ μόνον 10 ο)ο· οἱ δὲ κληρονόμοι τοῦ ἀποθνήσκοντος καταθέτου ἑβδομαδιαίων καταβολῶν θὰ πληρώνωνται εἰς ἀκέραιον καὶ ὄχι μὲ ἔκπτωσιν 5,ο)ο ὡς μέχρι τοῦδε ἐγίνετο.

Ὁ τόκος τῶν ἑβδομαδιαίων καταβολῶν θὰ λογίζεται πρὸς τόσα τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος πρὸς ὅσα θὰ ἀναλογῇ ἐν ἑκάστῳ ἔτει τὸ μέρισμα τῶν μετοχῶν τῆς «Τραπέζης Κύπρου» καὶ θὰ κεφαλαιοποιῆται ἀνὰ πᾶσαν 31ην Δεκεμβρίου.

Ἡ **«Τράπεζα Κύπρου»** δέχεται ἐντόκους καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν ἢ μετὰ ὡρισμένην προθεσμίαν ἐπὶ τόκῳ

1 ο)ο διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν, ἀρχομένου τοῦ τόκου μετὰ 15 ἡμέρας ἀπὸ τῆς καταθέσεως.
2 ο)ο διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας μετὰ 3 μῆνας
3 ο)ο » » » » 6 »
4 ο)ο » » » » 1 ἔτος
5 ο)ο » » » » 2 ἔτη ἢ περισσότερον

Ἐν τῇ **«Τραπέζῃ Κύπρου»** λειτουργεῖ ἐπίσης μικρὸν Ταμιευτήριον ἐν τῷ ὁποίῳ γίνονται δεκταὶ καταθέσεις μέχρι £50 ἀποδοτέαι εἰς πρώτην ζήτησιν ἐπὶ τόκῳ 3 ο)ο κατ' ἔτος.

Ὁ Διευθυντὴς
Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ.

ΠΥΡΑΥΝΑ ΔΙΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ

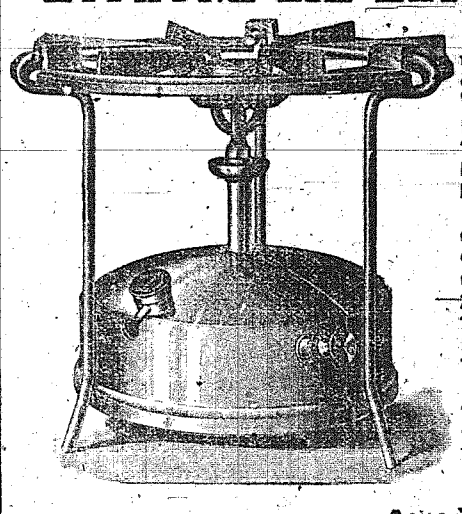

Πωλοῦνται εἰς τὸ κατὰ τὴν Κεντρικὴν ὁδὸν Κατάστημα τοῦ κ. ΤΙΓΡΑΝ ΟΥΖΟΥΝΙΑΝ μὲ τιμὰς ἀπὸ 9-11 Σελλινίων καὶ μὲ δόσεις ἑβδομαδιαίας ἑνὸς σελλινίου μέχρι ἐξοφλήσεως.

Ὁ κ. Τιγρὰν Οὐζουνιὰν ἀναλαμβάνει τὴν ἐπισκευὴν πάσης βλάβης δωρεὰν ἐπὶ 6 μῆνας καὶ δέχεται αὐτὰ ἐπιστρέφων τὰς γενομένας δόσεις ἂν ἐντὸς μηνὸς δὲν εἶναι ἀρεστὰ εἰς τοὺς ἀγοραστάς.

Ἀντὶ 1 ὀκάδος Κάρβουνα 15 παράδων πετρέλαιον.

Ὄχι πλέον κάρβουνα καὶ μούζη.

Δικράν Οὐζουνιάν.

THE LIMASSOL BRICK & TILE WORKS LTD
LIMASSOL

Manager: W. A. WRIGHT.

Τὰ Κεραμίδια τοῦ ἐργοστασίου μας ἀπεδείχθησαν ἀνώτερα καὶ στερεώτερα ἀπὸ τὰ Γαλλικὰ καὶ διὰ τοῦτο ἔχουσιν πάντοτε τὴν προτίμησιν. Ἀντέχουσι περισσότερον εἰς τὸ ψύχος καὶ τὰ χιόνια ὡς καὶ εἰς τὴν ὑπερβολικὴν θερμότητα.

Ἐὰν θέλετε οἰκονομίαν καὶ στερεότητα μεταχειρίζεσθε τὰ κεραμίδια μας ὑποστηρίζοντες τοιουτοτρόπως τὴν ἐγχώριον βιομηχανίαν.

Τιμαὶ £ 6. 0. 0 τὰ 1000 παραδοτέα ἐν τῇ ἀποθήκῃ μας ἐν Λευκωσίᾳ.

ΒΟΥΤΥΡΑ ΑΔΟΛΑ

Καθιστῶ γνωστὸν εἰς τὸ Σ. Κοινὸν Λευκωσίας καὶ περιχώρων ὅτι ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ Πάσχα ἐπρομηθεύθην ἀρκετὴν ποσότητα Βουτύρων Ἀνατολῆς καὶ Χαλεπίου γνησίας προελεύσεως καὶ ἀξίων τῆς φήμης των.

Μία μόνη ἐπίσκεψις θὰ πείσῃ πάντας περὶ τῆς ἀρίστης ποιότητος τούτων. Οἱ προμηθευόμεμοι κατὰ πάντα θὰ μένωσιν εὐχαριστημένοι.

Πωλοῦνται εἰς τιμὰς συγκαταβατικὰς τουλούμια τῶν 5 ὀκάδων καὶ ἄνω καὶ τενεκέδες.

Γεώργ. Κ. Μίτζιγκας.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΓΟΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Σῖτος τὸ κοιλὸν	γρ.	38	—40
Κριθὴ	»	17	—18
Βρόμη	»	15	—16
Ὄροβος	»	45	—46
Ἄνισον ἡ ὀκᾶ	»	6 1)2	
Λινόσπορος	»	3	
Κουκκία ξ